

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația nr. (...), transmisă prin mijloace electronice (e-mail), înregistrată la Consiliu sub nr. (...), (...), cu sediul în (...), înmatriculată în Registrul Comerțului sub nr. (...), având CUI (...), reprezentată legal prin Administrator (...), formulată împotriva documentației de atribuire, aferente procedurii de atribuire prin „licitație deschisă”, organizată de (...), în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în (...), în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect „(...)»”, inițiată prin anunțul de participare nr. (...) din data de 26.11.2025, s-au solicitat următoarele:

1. Pe fondul cauzei:

a. În principal, să se dispună:

i. obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din documentele achiziției și din fișa de date, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. b din Legea nr. 101/2016, în sensul arătat în considerentele dezvoltate în cadrul contestației;

ii. obligarea autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor.

b. În subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, se solicită anularea procedurii.

Prin Încheierea nr. (...) din data de 16.12.2025, Consiliul a respins ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii de atribuire, formulată de (...).

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația formulată de (...).

Contestatorul susține că documentația de atribuire conține cerințe tehnice și de evaluare nelegale, netemeinice și restrictive, care ar limita artificial concurența și ar favoriza un anumit operator economic.

Sunt contestate, în principal, specificațiile stațiilor - dimensiuni, greutate, acces în interiorul stației, sistem de andocare al conectorilor, protecția la temperaturi scăzute, cablu DC retractabil, conectori, lungimea cablurilor, standarde, rapoarte de testare RoHS, modul cititor RFID/NFC, pregătire amplasare POS, stabilitatea puterii de încărcare, protocol de comunicație, acces la platforma de management și monitorizare, probe fotografice cu etaloane de măsură și factorul de evaluare - ambalajele din material reciclat.

Contestatorul solicită modificarea sau eliminarea acestor cerințe, iar în subsidiar anularea procedurii.

Motivarea integrală a contestației se regăsește în fișierul „[(...)/00023] *Contestatie (...) (...).pdf*”, postat de autoritatea contractantă în SEAP la data de 09.12.2025 în cadrul documentelor asociate anunțului de participare nr. (...) din data de 26.11.2025. Reproducerea în cuprinsul deciziei a ansamblului motivării nu se justifică, din moment ce întreaga contestație poate fi vizualizată liber și gratuit în SEAP de către orice persoană interesată. Consiliul apreciază că sintetizarea de mai sus a contestației nu prejudiciază nici părțile și nici terții, din moment ce oricine are la dispoziție spre vizualizare și descărcare prin intermediul SEAP întreaga contestație. Dimpotrivă, reproducerea unui volum foarte mare de argumente ar încărca excesiv și, astfel, ar îngreuna parcurgerea prezentei decizii.

Pe de altă parte, constrângerile ce țin de celeritatea soluționării cauzelor de către Consiliu (art. 15 și art. 24 din Legea nr. 101/2016), nu permit alocarea unei perioade nelimitate de timp pentru sintetizarea și redarea concisă în considerente a tuturor susținerilor părților, constrângeri de care inclusiv părțile trebuie să țină seama.

Prin adresa nr. (...), înregistrată la Consiliu sub nr. (...), (...) a transmis punctul său de vedere cu privire la contestația formulată de (...), în cuprinsul căruia precizează următoarele:

Cu titlu prealabil, având în vedere natura litigiului, respectiv contestarea documentației de atribuire și solicitările adresate Consiliului, autoritatea contractantă își fundamentează poziția prin raportare la dispozițiile legale incidente în materia achizițiilor publice, respectiv art. 3 alin. (1) lit. rr), art. 154, art. 155 alin. (6) și art. 156 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, precum și art. 20 alin. (10) din H.G. nr. 395/2016.

Raportat la aceste prevederi legale, autoritatea contractantă apreciază că documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire, atât cu privire la cerințele achiziției, cât și cu privire la modul de

desfășurare a procedurii, fără ca prevederile acesteia să restricționeze în mod nejustificat participarea operatorilor economici.

Se arată că obiectivul general al achiziției constă în procurarea, montarea și punerea în funcțiune a unui număr de 14 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice.

Scopul proiectului este reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în sectorul transporturilor, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluante din punct de vedere energetic, la nivelul județului (...).

Prin procedura în cauză se urmărește achiziționarea și montarea de stații de reîncărcare pentru vehicule electrice, respectiv 13 stații de reîncărcare rapidă DC/AC cu putere minimă de 82 kW și 1 stație de reîncărcare rapidă DC/AC cu putere minimă de 82 kW, multistandard.

În cadrul procesului de achiziție publică, obiectul contractului este stabilit de către autoritatea contractantă, aceasta având responsabilitatea definirii clare și precise a nevoilor și a specificațiilor produselor, lucrărilor sau serviciilor ce urmează a fi achiziționate, în funcție de cerințele și obiectivele proprii.

În consecință, stabilirea obiectului unui contract de achiziție publică reprezintă un proces complex, care presupune o înțelegere adecvată a nevoilor entității achizitoare, precum și cunoștințe corespunzătoare privind piața și cadrul legislativ aplicabil în domeniul achizițiilor publice.

1. Referitor la criticile privind specificațiile constructive privind înălțimea și greutatea stațiilor de încărcare, prevăzute la pct. 1.4 și 1.5 din fișa tehnică, autoritatea contractantă arată că, în ceea ce privește cerințele referitoare la înălțime și greutate, nu au fost impuse dimensiuni fixe, ci dimensiuni maxime. În consecință, operatorii economici trebuie să ofere produse care să se încadreze în limitele maxime stabilite. Dimensiunile prevăzute au caracter maximal și se pot încadra într-un interval de valori, nefiind dimensiuni fixe și precise menite să favorizeze un anumit ofertant sau stabilite în mod arbitrar, astfel cum susține contestatoarea.

În calitate de operator economic interesat de participarea la procedură, (...) are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, raportat la produsele pe care intenționează să le ofereze. În funcție de probele aflate la dosar, Consiliul urmează să dispună modificarea sau menținerea cerințelor respective. În speță, astfel de probe lipsesc, contestatoarea limitându-se la afirmații neînsoțite de dovezi minime.

Se apreciază că era în sarcina contestatoarei să demonstreze faptul că cerința criticată poate fi îndeplinită exclusiv de un anumit producător. În lipsa unor elemente concrete care să ateste caracterul restrictiv al cerinței, având în vedere principiul *actor incumbit probatio*, autoritatea contractantă consideră că nu se impune modificarea acesteia.

Faptul că o cerință din documentația de atribuire nu poate fi respectată de un anumit produs nu îi conferă, în mod automat, un caracter restrictiv.

Autoritatea contractantă apreciază că nu poate fi elaborată o documentație tehnică fără impunerea unor minime specificații constructive,

acestea derivând din necesități funcționale și urbanistice. În cazul de față, înălțimea stației este corelată cu lungimea cablurilor conectorilor, o înălțime prea mică neasigurând menținerea cablurilor în poziție aeriană pe întreaga lungime, în poziția retrasă. De asemenea, se arată că numeroase stații de acest tip existente pe piață se încadrează în intervalul de înălțime de aproximativ 1,9 – 2,1 m.

În ceea ce privește limita de greutate de 300 kg, se apreciază că aceasta este una permisivă, pe piață existând stații similare cu o greutate sub 200 kg, fiind oferite exemple concrete în acest sens.

Autoritatea contractantă menționează că deciziile anterioare invocate de contestatoare nu sunt aplicabile situației de față, întrucât în acele cazuri anumite specificații au fost considerate restrictive din lipsa justificării tehnice, nu pentru că nu ar fi fost necesare.

Punctele din fișa tehnică a căror revizuire este solicitată au fost întocmite pe baza documentației tehnico-economice, respectiv a Studiului de Fezabilitate, aprobat de finanțator, aspect care confirmă conformitatea specificațiilor tehnice cu cerințele proiectului și cu standardele impuse de acesta.

Se apreciază că la configurarea specificațiilor tehnice ale stațiilor de încărcare au fost avute în vedere cerințele Ghidului de finanțare, iar criticile formulate de contestatoare sub acest aspect sunt nefondate.

În concluzie, autoritatea contractantă consideră că nu se impune modificarea cerinței contestate.

2. Autoritatea contractantă arată că accesul în interiorul stației nu poate fi permis prin partea din spate, întrucât toate elementele de comandă, inclusiv ecranul, suportul conectorilor și terminalul POS, sunt amplasate în partea frontală a acesteia.

Se menționează că activitățile de întreținere și intervenție asupra stației se realizează, de regulă, în prezența unui vehicul electric și a altor echipamente auxiliare, ceea ce face imposibilă desfășurarea acestora prin partea din spate a stației. În consecință, toate intervențiile trebuie efectuate prin partea frontală, pentru a asigura siguranța personalului și funcționarea corespunzătoare a echipamentului.

În acest context, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind accesul în interiorul stației.

3. Cu privire la amplasarea sistemului de andocare al conectorilor

Autoritatea contractantă arată că, în ceea ce privește amplasarea conectorilor, se constată faptul că stațiile DC prezentate pe site-ul contestatoarei au conectorii amplasați în partea frontală a stației.

De asemenea, se menționează că, pe site-ul furnizorului NGT, au fost identificate atât stații cu conectorii amplasați frontal, cât și stații cu conectorii amplasați lateral, ceea ce demonstrează că specificațiile impuse de autoritatea contractantă au un caracter general și pot fi îndeplinite de mai mulți furnizori.

Autoritatea contractantă precizează că aceste exemple au fost indicate având în vedere referirile repetate și tendențioase ale contestatoarei la acest furnizor, arătând că specificațiile impuse sunt unele

generale, rezultate din analiza proiectantului și din necesitățile beneficiarului, și nu sunt destinate favorizării unui anumit operator economic.

Potrivit schiței proiectului, spațiul destinat amplasării stațiilor este de un metru între locurile de parcare, iar vehiculele vor fi parcate lateral, în proximitatea stațiilor, ceea ce face incomodă și nefuncțională amplasarea conectorilor pe lateral. Amplasarea acestora în partea frontală, corelată cu spațiul disponibil, asigură manipularea corespunzătoare și facilă a cablurilor necesare procesului de încărcare.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind amplasarea sistemului de andocare al conectorilor.

4. Cu privire la protecția la temperaturi scăzute

Autoritatea contractantă arată că susținerea contestatoarei potrivit căreia modul de funcționare la temperaturi scăzute nu ar intra în responsabilitatea autorității contractante nu poate fi reținută.

Se precizează că, având în vedere cerința ca stațiile să funcționeze în condiții de temperaturi extreme, precum și faptul că anumite componente electronice nu pot funcționa sub anumite praguri de temperatură, se impune dotarea stațiilor cu sisteme de încălzire. Aceste sisteme trebuie să includă funcții de monitorizare a temperaturii interioare, în vederea asigurării condițiilor optime de funcționare a echipamentelor.

În acest context, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind protecția la temperaturi scăzute.

5. Cu privire la sistemul de retractare

Autoritatea contractantă arată că nu se impune modificarea cerinței privind sistemul de retractare.

Se precizează că autoritatea contractantă solicită ca sistemul de retractare să fie integrat în carcasa stației încă din faza de fabricație, în scopul evitării situațiilor în care anumiți ofertanți ar putea atașa sisteme de retractare exterioare, cu caracter improvizat.

Această cerință este apreciată ca fiind necesară pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a stațiilor, pentru garantarea siguranței utilizatorilor și pentru respectarea standardelor tehnice aplicabile stațiilor de încărcare.

6. Cu privire la folosirea prizelor Type 2

Autoritatea contractantă arată că nu este de acord cu înlocuirea cablurilor cu conectori cu prize Type 2.

Se precizează că stațiile destinate utilizării de către publicul larg trebuie să poată fi utilizate fără ca utilizatorii să fie nevoiți să dețină propriul cablu de încărcare. În ipoteza utilizării exclusive a prizelor Type 2, utilizatorii ar fi obligați să transporte și să conecteze propriul cablu, aspect apreciat ca nepractic și nesigur, în special în spații publice nesupravegheate.

Totodată, se menționează că dotarea stațiilor cu cabluri și conectori asigură o utilizare facilă și directă a acestora de către orice vehicul electric compatibil, fără a impune un efort suplimentar utilizatorilor.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind folosirea cablurilor cu conectori, în detrimentul prizelor Type 2.

7. Cu privire la lungimea cablurilor cu conectori

Autoritatea contractantă arată că menține cerința privind lungimea minimă a cablurilor cu conectori, apreciind că această dimensiune este necesară pentru a asigura posibilitatea de conectare la orice tip de autoturism electric.

Se precizează că analiza pieței indică faptul că lungimea prevăzută în fișa tehnică se încadrează în intervalul standard întâlnit pe piață, fiind conformă atât cu practica uzuală, cât și cu cerințele funcționale specifice stațiilor de încărcare.

Totodată, se menționează că inclusiv contestatoarea indică pe site-ul propriu o lungime a cablurilor cuprinsă între 4 și 8 metri. Această dimensiune este apreciată ca reprezentând lungimea minimă necesară pentru a permite încărcarea oricărui autoturism electric.

În concluzie, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind lungimea cablurilor cu conectori.

8. Cu privire la standardul IEC 61000-6-2

Autoritatea contractantă arată că specificația privind standardul IEC 61000-6-2, criticată de contestatoare, reglementează compatibilitatea electromagnetică pentru mediile industriale, permițând stațiilor de încărcare să funcționeze corespunzător în medii caracterizate de perturbații electromagnetice mai frecvente.

Se menționează că, pentru echipamente destinate mediului rezidențial sau comercial, standardul IEC 61000-6-1 este mai restrictiv, astfel încât utilizarea standardului IEC 61000-6-2 nu afectează funcționalitatea și siguranța stațiilor de încărcare.

În aceste condiții, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind standardul IEC 61000-6-2.

9. Cu privire la cerința privind prezentarea unui certificat RoHS

Autoritatea contractantă arată că solicită prezentarea unui certificat RoHS emis de un organism acreditat, apreciind că o declarație unilaterală a producătorului nu oferă un nivel suficient de verificabilitate externă.

Se precizează că certificatul RoHS constituie dovada obiectivă a conformității echipamentului cu directivele Uniunii Europene privind substanțele restricționate, contribuind la asigurarea siguranței stațiilor de încărcare instalate în spații publice.

Totodată, se menționează că această cerință nu restricționează accesul operatorilor economici la procedura de atribuire, întrucât testarea poate fi realizată de laboratoare acreditate pentru orice produs conform.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind prezentarea certificatului RoHS.

10. Cu privire la cerința „cititor RFID/NFC să permită autentificare și/sau plată prin intermediul dispozitivelor compatibile”

Autoritatea contractantă arată că cerința privind cititorul RFID/NFC nu presupune integrarea directă cu o instituție bancară pentru procesarea

plăților, ci are ca scop asigurarea posibilității utilizatorilor de a se autentifica prin intermediul cardurilor RFID sau NFC.

Se menționează că procesarea plății urmează a fi realizată prin platforma stației sau, după caz, în regim offline, de către beneficiar.

Această specificație este apreciată ca fiind necesară pentru asigurarea funcționalității și accesibilității stațiilor pentru utilizatori, fără a impune cerințe suplimentare de natură să restricționeze participarea operatorilor economici.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind cititorul RFID/NFC.

11. Cu privire la cerința privind pregătirea amplasării POS

Autoritatea contractantă arată că cerința privind pregătirea amplasării unui terminal POS a fost stabilită în considerarea prevederilor art. 5 din Regulamentul (UE) 2023/1804 al Parlamentului European și al Consiliului.

În acest context, s-a apreciat ca fiind obligatoriu ca stațiile de încărcare să fie prevăzute cu pregătirea tehnică necesară, astfel încât autoritatea contractantă să se poată conforma cerințelor regulamentului la momentul intrării acestuia în vigoare, fără a genera costuri suplimentare, altele decât cele strict aferente achiziționării terminalului POS.

În acest sens, s-a prevăzut pregătirea completă a stațiilor pentru instalarea unui terminal POS conform și utilizabil de către autoritatea publică, respectiv compatibil cu o instituție bancară din România, cu grad de protecție IK10, similar stației, și dotat cu modul fiscal certificat. Se menționează că autoritatea contractantă își rezervă dreptul de a decide instalarea terminalelor POS și anterior termenului-limită prevăzut de regulament.

Autoritatea contractantă precizează că instalarea unui terminal POS pe o stație de încărcare este posibilă numai în urma realizării unui software de comunicare de către producătorul stației, precum și a unui dispozitiv electronic aferent. Totodată, se arată că niciun producător nu dezvoltă aceste soluții pentru un număr redus de stații, fiecare producător optând, de regulă, pentru un număr limitat de soluții POS compatibile.

În consecință, se apreciază că afirmația potrivit căreia beneficiarul ar putea alege ulterior orice terminal POS pentru montaj este lipsită de fundament tehnic.

Referitor la costul viitor al terminalului POS, se menționează că acesta nu este comparabil cu costul unui terminal independent de plată, iar pe piața din România există un număr limitat de astfel de echipamente, cu prețuri relativ similare. Lipsa pregătirii tehnice a stațiilor ar putea conduce la costuri greu de estimat, la pierderea garanției stațiilor sau la soluții improprii de instalare.

În aceste condiții, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind pregătirea amplasării POS.

12. Cu privire la stabilitatea puterii de încărcare

Autoritatea contractantă arată că, la punctul 1.18 din fișa tehnică, tensiunea standard prevăzută reflectă condițiile normale de funcționare ale rețelei electrice din România, în timp ce punctul 4.3 reglementează

funcționarea stațiilor în condiții extreme de fluctuații de tensiune, situații în care acestea trebuie să opereze fără întreruperi.

Se menționează că, în cazul apariției unor fluctuații majore de tensiune, stațiile decuplează automat în scopul protejării echipamentelor și se recuplează exclusiv prin intervenție manuală autorizată. Această cerință este apreciată ca fiind necesară pentru menținerea funcționării continue în parametri normali și pentru asigurarea siguranței instalațiilor.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind stabilitatea puterii de încărcare.

13. Cu privire la certificarea OCPP

Autoritatea contractantă arată că certificarea OCPP se realizează în laboratoare autorizate de OCA (Open Charge Alliance) și vizează un set de caracteristici hardware, precum și o anumită versiune de software OCPP, motiv pentru care este imposibil și nejustificat să se solicite certificarea fiecărui model de stație în mod individual.

Se precizează că certificatele OCA valabile pentru stații care dispun de cel puțin un conector DC și de o putere corespunzătoare, asigură respectarea protocolului OCPP.

Totodată, se menționează că certificatele acordate în cadrul programului de certificare OCPP sunt valabile pentru un „set de caracteristici hardware” și o „versiune de software OCPP”, astfel cum sunt definite în capitolul 9 din Procedura de certificare OCPP. În situația în care setul de caracteristici hardware și versiunea de software OCPP nu suferă modificări, acestea pot fi considerate identice din perspectiva respectării protocolului OCPP.

În aceste condiții, autoritatea contractantă solicită ofertanților prezentarea unui certificat OCA „full” și „security” pentru o stație care să aibă cel puțin un conector DC și o putere cel puțin egală cu cea ofertată.

Se arată că în certificatele mai vechi nu era precizată configurația exactă a stațiilor, această informație fiind inclusă abia începând cu procedurile din martie 2025, astfel încât existența unor rapoarte emise în anul 2023 nu poate justifica susținerea că acestea acoperă un anumit tip de stație doar prin utilizarea unei denumiri generale.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind certificarea OCPP.

14. Cu privire la platforma de management.

Autoritatea contractantă arată că platforma de management permite monitorizarea și gestionarea stațiilor de încărcare, inclusiv realizarea funcțiilor de tarifare și raportare, fără a fi necesară utilizarea unui software de operare suplimentar.

Se precizează că, prin intermediul platformei de management, pot fi stabilite prețurile aplicabile punctelor de încărcare, pot fi monitorizate sesiunile de încărcare, precum și eventualele defecțiuni sau disfuncționalități ale stațiilor.

Totodată, se menționează că un software de operare funcționează exclusiv în corelație cu o astfel de platformă, iar facilitățile platformei, în ansamblul lor, pot fi demonstrate doar prin intermediul unei aplicații client.

Aceste aplicații sunt, de regulă, disponibile gratuit pentru sistemele de operare iOS și Android. În acest sens, proiectantul a solicitat ca ofertantul să facă dovada faptului că platforma de operare poate îndeplini toate aceste funcții prin prezentarea aplicației respective.

Se arată că certificarea platformei asigură compatibilitatea cu protocolul OCPP și funcționarea corectă a întregului sistem.

În concluzie, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind platforma de management.

15. Cu privire la nota de subsol nr. 3 – probe fotografice cu etaloane de măsură

Autoritatea contractantă arată că solicită prezentarea probelor fotografice cu etaloane de măsură în scopul demonstrării îndeplinirii anumitor condiții, în situațiile în care nu pot fi prezentate certificări sau rapoarte tehnice relevante.

Se precizează că această cerință are rolul de a preveni situațiile în care declarațiile ofertanților nu corespund realității constatate la momentul livrării și de a asigura implementarea corectă a proiectului, în termenele stabilite.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței privind prezentarea probelor fotografice cu etaloane de măsură.

16. Cu privire la criteriile de atribuire – factori de evaluare

Referitor la factorul de evaluare „Ambalaje din material reciclat”, autoritatea contractantă arată că stabilirea acestuia a avut în vedere Strategia Națională privind Achizițiile Publice Verzi, politica Uniunii Europene privind economia circulară și reducerea deșeurilor de ambalaje, precum și art. 187 din Legea nr. 98/2016.

Prin includerea acestui factor de evaluare se urmărește utilizarea responsabilă a resurselor naturale, reducerea cantității de deșeuri nereciclabile și alinierea proiectului la obiectivele de sustenabilitate și protecția mediului.

Autoritatea contractantă apreciază că cerința este ușor de verificat prin prezentarea descrierii tehnice a ambalajului și a declarației de conformitate sau a etichetării ecologice de tip I, fiind astfel asigurate obiectivitatea și trasabilitatea evaluării. Se menționează că impactul asupra costului total este redus, iar contribuția la obiectivele de mediu și responsabilitate socială este semnificativă, motiv pentru care ponderea de 10% este considerată adecvată.

Se arată că factorii tehnici propuși sunt relevanți, proporționali și direct legați de obiectul contractului, contribuind la obținerea celui mai bun raport calitate-preț, în conformitate cu principiile legislației în materia achizițiilor publice.

Cu privire la celelalte capete de cerere, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, autoritatea contractantă solicită respingerea acestora ca nefondate.

Autoritatea contractantă apreciază că documentația de atribuire:

- nu împiedică aplicarea dispozițiilor legale;

- respectă principiile egalității de tratament, nediscriminării și transparenței;
- nu contravine interesului public;
- nu afectează interesele comerciale legitime ale unui anumit operator economic;
- nu limitează concurența loială între operatorii economici.

Se concluzionează că solicitarea contestatorului vizează modificarea documentației de atribuire pe baza unor aprecieri subiective, fără a demonstra existența unui interes general pentru toți potențialii ofertanți, procedura de atribuire rămânând deschisă și permițând oricărui operator economic să depună ofertă.

În temeiul celor prezentate, se solicită emiterea unei decizii prin care să se dispună respingerea, ca nefondată, a contestației formulate.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

(...) a inițiat procedura de atribuire prin licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect „(...)»”, cod CPV 31681500-8 (Rev.2), prin publicarea în SEAP a anunțului de participare CN (...), data limită de depunere a ofertelor fiind stabilită pentru 30.12.2025 ora 15⁰⁰ iar criteriul de atribuire „*cel mai bun raport calitate – preț*”.

Valoarea estimată a contractului de furnizare este de 2.151.658,01 lei, fără TVA.

Nemulțumită de unele prevederi ale documentației de atribuire, societatea (...) a înaintat contestația care formează obiectul prezentului dosar, înregistrată la Consiliu sub nr. (...), prin care a solicitat suspendarea procedurii de atribuire și:

a. în principal:

i. Obligarea Autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din documentele achiziției și din fișa de date;

ii. Obligarea Autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor.

b. în subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, anularea procedurii.

Cu respectarea prevederilor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, (...) a făcut dovada constituirii cauțiunii corespunzătoare, în valoare de 43.034 lei, conform recipisei de consemnare nr. 211924924/1 din data de 12.12.2025, emisă de CEC Bank – Sucursala Cluj.

Recipisa de consemnare se va restitui în condițiile stipulate de art. 1.064 din Codul de procedură civilă, coroborate cu dispozițiile art. 61¹ alin. (5), (6) și (7) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Încheierea nr. (...) din data 16.12.2025, Consiliul a respins, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii de atribuire, formulată de (...).

Pe fondul cauzei, Consiliul constată următoarele:

În Fișa de date a achiziției, se regăsește la punctul II.1.4, următoarea *Descriere succintă a contractului sau a achiziției/achizițiilor*:

„Obiectul contractului îl constituie furnizarea de stații de reîncărcare și lucrări de montaj pentru obiectivul de investiții «Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice la nivelul județului (...)», în cantitățile și cu specificațiile prevăzute în Caietul de sarcini.

Prin prezenta procedura se dorește achiziționarea și montarea de Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice (13 stații de reîncărcare rapidă DC/AC minim 82 KW și 1 Stație de reîncărcare rapidă DC/AC minim 82 KW Multistandard).

Echipamentele ce urmează a fi achiziționate prin prezenta procedură vor fi fiabile și economice, apte pentru utilizarea intensivă (24 ore/zi, 7 zile pe săptămână) pe întreaga durată de utilizare (inclusiv în perioada de garanție). Nu se accepta decât echipamente noi, nefolosite, de ultima generație tehnologică, an de fabricație minim anul 2024.

Ofertantul câștigător va asigura furnizarea, instalarea, punerea în funcțiune, instruirea personalului, și service în perioada de garanție pentru echipamentele furnizate.

Obiectivul general al achiziției constă în procurarea, montarea și punerea în funcțiune a unui număr de 14 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice (realizarea racordurilor electrice, realizarea instalațiilor electrice, furnizarea/instalarea/montarea/punerea în funcțiune a 14 stații de reîncărcare, realizarea și montarea panourilor de informare, amenajarea locurilor de parcare aferente celor 14 stații de reîncărcare).

(...) a inițiat proiectul «Stații de reîncărcare pentru vehicule electrice la nivelul județului (...)» și a obținut finanțare prin Administrația Fondului pentru Mediu. Proiectul prevede instalarea a 14 stații de încărcare pentru autovehicule electrice, distribuite în 7 locații din județ, dintre care una va fi o stație de reîncărcare rapidă de tip Multistandard.

În cele 7 amplasamente stațiile de reîncărcare vor fi dotate cu un punct de încărcare (un conector) în curent continuu (DC) de minim 60 kw și un punct de încărcare (un conector) în curent alternativ (AC) de minim 22 kw”.

În cuprinsul caietului de sarcini, autoritatea contractantă a detaliat, printre altele, contextul realizării prezentei investiții, a identificat obiectivul general și obiectivul specific și a descris produsele solicitate, precum și operațiunile cu titlu accesoriu necesar a fi realizate.

De asemenea, la punctul 3.4 din Caietul de sarcini, se regăsesc următoarele precizări:

3.4 Produse solicitate

Caracteristicile tehnice aferente echipamentelor solicitate prin caietul de sarcini sunt considerate specificații tehnice și funcționale minime. Astfel, Cerințele prevăzute în prezentul caiet de sarcini și anexele acestuia reprezintă cerințe minime obligatorii, neîndeplinirea lor atrăgând respingerea ofertei ca neconformă.

În cazul în care, în întreaga documentație de atribuire sau în specificațiile tehnice, au fost menționate specificații tehnice care ar putea indica o anumită origine, sursa, producție, un procedeu special, o marca de fabrica sau de comerț, un brevet de invenție, o licență de fabricație, acestea se vor citi „...sau echivalent”;

Orice referire la standarde va fi însoțită de mențiunea “Sau echivalent”, fiind în sarcina ofertantului de a demonstra echivalența în cazul în care produsele furnizate sunt conforme cu un standard echivalent celui menționat în Caietul de sarcini.

Ca o chestiune prealabilă, dată fiind natura litigiului, actul atacat și solicitările adresate, Consiliul în soluționarea contestației se va raporta la următoarele dispoziții legale privind achizițiile publice:

➤ din Legea nr. 98/2016:

- art. 3 alin. (1) lit. rr) – *„specificatiile tehnice reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante”;*

- art. 154 – *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”;*

- art. 155 din Legea nr. 98/2016: *„(1) Specificatiile tehnice sunt stabilite prin documentația de atribuire și definesc caracteristicile solicitate privind lucrarea, serviciul sau produsele care fac obiectul achiziției.”; „(6) Specificatiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici.”*

- 156 alin. (2) – *„cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse”.*

➤ din H.G. nr. 395/2016:

- art. 20 alin. (10) – *„Caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante”.*

Astfel, raportat la prevederile legale anterior menționate, Consiliul constată că documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de

atribuire cu privire la cerințele achiziției și modul de desfășurare a acesteia, iar prevederile documentației de atribuire nu trebuie să restricționeze, în mod nejustificat, participarea operatorilor economici interesați la procedura de atribuire.

Prin urmare, necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse, servicii și lucrări de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său, însă îi revine acesteia obligația de a justifica atât oportunitatea inițierii procedurii de atribuire cât și stabilirea specificațiilor tehnice, drepturile autorităților contractante la care s-a făcut referire mai sus trebuie exercitate cu bună credință, iar nu cu scopul de a limita sau restricționa accesul la procedură, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminarea și tratamentul egal.

Pe de altă parte, Consiliul are în vedere că prevederile legale aplicabile în materia achizițiilor publice nu obligă autoritatea contractantă să accepte produse/servicii/lucrări care nu corespund necesităților sale, astfel că aceasta nu poate fi sancționată pentru refuzul de a nu aduce modificări cerințelor tehnice ori altor prevederi ale documentației, atâta timp cât acestea îi satisfac interesele, achizitoarea fiind singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire ineficientă a fondurilor.

Așadar, modificarea sau cenzurarea caracteristicilor/specificațiilor tehnice solicitate poate face obiectul contestării de către operatorii economici interesați în situația încălcării de către autoritate a ipotezelor date de cele două temeuri de drept citate mai sus (art. 155 alin. (6) și art. 156 alin. (2) din Legea nr 98/2016).

Neexistând o prevedere legală care să oblige autoritatea să accepte produse/servicii/lucrări care nu corespund necesităților sale, Consiliul nu poate sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice ori altor prevederi ale documentației, atâta timp cât acestea îi satisfac interesele. Autoritatea contractantă este singura în măsură să-și stabilească propriile necesități, orice achiziție care nu ar conduce la satisfacerea în mod deplin a nevoilor sale reprezentând o folosire ineficientă a fondurilor. Prin urmare, necesitatea sau oportunitatea achiziționării de produse/servicii/lucrări de o anumită performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse pentru acestea, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul său, relevante în acest caz fiind dispozițiile art. 3 din H.G. nr. 395/2016.

În consecință, regula o reprezintă situația în care necesitatea sau oportunitatea achiziționării la un anumit nivel de performanță, precum și caracteristicile tehnice impuse, sunt stabilite de fiecare autoritate

contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante [art. 2 alin. (3) lit. b) și art. 12 alin. (3) lit. a) din H.G. nr. 395/2016].

Singura limitare a acestui drept al autorității contractante este determinată de introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, în sfera unei astfel de posibilități aflându-se și situația impunerii de către autoritate a unor specificații și condiții care nu au legătură cu nevoia sa de achiziție.

În consecință, pentru a cenzura caracteristicile tehnice stabilite de autoritatea contractantă, așa cum solicită petenta în prezenta cauză, este necesară stabilirea existenței unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale ce pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici, precum și a existenței unor specificații care nu contribuie la descrierea, în mod obiectiv, a produselor astfel încât să corespundă necesității achizitoarei.

Prin urmare, contestatoarea, în susținerea demersului său la Consiliu, are obligația de a proba caracterul restrictiv al cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia *„cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege”*.

Acestei obligații a contestatoarei, de a face proba afirmațiilor sale, îi corespunde obligația autorității contractante de a proba și justifica oportunitatea conținutului documentației de atribuire, astfel că în verificările sale Consiliul va avea în vedere și art. 154 din Legea nr. 98/2016, potrivit căruia *„Autoritatea contractantă are obligația de a elabora documentația de atribuire care conține toate informațiile necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și precisă cu privire la cerințele achiziției, obiectul contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire”*, întrucât documentația de atribuire trebuie să conțină toate informațiile necesare operatorilor economici interesați de participarea la procedura de atribuire cu privire la cerințele achiziției și modul de desfășurare a acesteia.

Nu în ultimul rând, trebuie subliniat că drepturile autorităților contractante la care s-a făcut referire mai sus trebuie exercitate cu bună credință, iar nu cu scopul de a limita sau restricționa accesul la procedură, de natură a restrânge concurența între agenții economici, întrucât s-ar aduce atingere principiilor care stau la baza atribuirii contractului de achiziție publică – nediscriminarea și tratamentul egal.

În consecință, în evaluarea temeiniciei cererilor adresate Consiliului, acesta va avea în vedere faptul că solicitările trebuie justificate și probate obiectiv, cu dovada fermă a caracterului restrictiv, simpla pretindere a necesității modificării lor și simpla afirmație că restricționează concurența nefiind suficiente pentru a determina nelegalitatea actului atacat. În egală măsură, în stabilirea legalității actului atacat al autorității contractante va fi avută în vedere și proba pe care achizitoarea o realizează cu privire la

legătura obiectivă de cauzalitate și dependența dintre specificația criticată și nevoia sa de achiziție.

În continuare, Consiliul procedează la analiza punctuală a criticilor formulate de contestatoare.

Prima solicitare a contestatoarei vizează eliminarea specificațiilor constructive, respectiv înălțimea și greutatea stațiilor de încărcare, pentru a da posibilitatea și altor ofertanți să depună oferte.

Specificațiile tehnice criticate se regăsesc în Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și sunt următoarele:

1.4	Înălțimea:	2 m ± 5%**		
1.5	Greutate	maxim 300 Kg		

Contestatoarea susține că *proiectantul a preluat caracteristicile constructive ale stației de încărcare Bluesky Energy Technology, al cărui importator exclusiv este Next Generation Technologies, și le-a propus autorității contractante, pentru ca această să le utilizeze drept specificații tehnice.*

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că nu se impune modificarea specificațiilor tehnice deoarece:

- *dimensiunile stabilite au un caracter maximal, se pot încadra într-un interval de valori, iar nu dimensiuni fixe și precise menite să favorizeze un anumit ofertant sau alese în mod arbitrar, astfel cum în mod nejustificat afirmă contestatoarea;*

- *înălțimea stației este corelată cu lungimea cablurilor conectorilor. O înălțime prea mică a stațiilor nu ar mai asigura cerința cablurilor să fie în aer pe toată lungimea lor în poziția retractat. Dincolo de acest aspect, o multitudine de stații de acest tip de pe piață se încadrează în plaja de 1,9 - 2,1 m înălțime;*

- *limita de greutate de 300 kg este mai mult decât permisivă, pe piață existând stații de acest tip cu greutate de sub 200 kg;*

- *specificațiile tehnice prevăzute sunt conforme cu cerințele proiectului și cu standardele impuse de finanțator.*

Criticile contestatoarei față de acest aspect nu sunt fondate, fiind mai mult decât evident faptul că la configurarea specificațiilor tehnice ale stațiilor de încărcare s-a ținut cont de cerințele Ghidului de finanțare.

Consiliul constată că, în motivarea acestei critici, societatea (...) nu a demonstrat în ce măsură cerințele în discuție sunt de natură să o vatăme în depunerea ofertei, nu a demonstrat că cerințele sunt restrictive sau faptul că „*cerințele minime obligatorii pentru Stația de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard conțin o multitudine de caracteristici tehnice ale stației de reîncărcare, identice cu produsul ofertat de importatorul exclusiv Next Generation Technologies*”.

Consiliul subliniază că niciunde în legislația în vigoare nu este reglementată obligația autorității contractante de a modifica documentația de atribuire după cum solicită sau propune fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe raționamentul că acest operator nu produce sau comercializează produse care să îndeplinească cerințe astfel cum au fost acestea solicitate în cadrul caietului de sarcini.

Altfel spus, scopul organizării acestei proceduri este îndeplinirea necesităților autorității contractante și nu comercializarea unor anumite aparate din portofoliul operatorului economic care a formulat contestația.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație sau după caracteristicile produselor pe care acesta le comercializează; opțiunea modificării cerințelor impuse operatorilor economici reprezintă un drept al autorității, iar, nu o obligație, Consiliul neputând sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice solicitate, în condițiile în care nu se probează caracterul restrictiv al acestora.

Totodată, Consiliul subliniază faptul că **simpla mențiune** a unui alt operator economic, în speță Next Generation Technologies SRL, și a unui produs comercializat de acesta, respectiv stația de încărcare Bluesky Energy Technology, fără a fi însă precizat vreun model anume, **nu echivalează** cu demonstrarea faptului că **acest operator economic este singurul care comercializează acest produs** și că **numai acest produs are specificațiile tehnice în discuție**, în aceste condiții putând fi o multitudine de operatori economici care comercializează acest produs sau produse similare care pot avea specificațiile tehnice în cauză, solicitate de către autoritatea contractantă.

Mai mult, autoritatea contractantă a justificat în mod pertinent în cadrul punctului de vedere specificațiile tehnice în discuție, care nu au dimensiuni fixe, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

Următoarea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 1.3 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

1.3	Acces la interiorul stației	din fata si din părțile laterale, securizat cu cheie, închidere în minim 3 puncte, cu senzori pentru detectarea ușilor deschise.**		
-----	-----------------------------	--	--	--

Contestatoarea arată că *impunerea și indicarea precisă (față și lateral) a accesului în interiorul stațiilor de încărcare are menirea doar de a limita accesul la licitație și de a securiza împreună cu restul cerințelor tehnice, licitația pentru compania Next Generation Technologies SRL. De*

asemenea, se arată că accesul de urgență și mentenanța este mult mai practic a fi făcut prin spatele stației nu prin fața ei.

Astfel, contestatoarea solicită eliminarea specificațiilor locurilor de acces în interiorul stațiilor, sau acceptarea ca accesul să se poată face și prin spate, nu doar limitat prin față și lateral.

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că nu se impune modificarea specificației tehnice deoarece accesul în interiorul stației nu poate fi permis prin spatele stației, întrucât toate elementele de comandă, inclusiv ecranul, suportul conectorilor și POS-ul, sunt amplasate în fața acesteia. Întreținerea și intervențiile asupra stației se realizează de regulă împreună cu un vehicul electric și alte echipamente, ceea ce face imposibilă operarea prin partea din spate. Prin urmare, toate intervențiile trebuie să se facă prin fața stației, asigurând siguranța și funcționalitatea echipamentului.

Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare ale Consiliului, contestatoarea formulând afirmații generice și nedovedite referitoare la faptul că modul de acces stabilit „are menirea de a limita accesul la licitație și de a securiza (...) licitația pentru compania Next Generation Technologies SRL”, nefiind demonstrat caracterul restrictiv al cerinței.

Justificarea autorității contractante referitoare la motivul pentru care accesul în interiorul stației nu poate fi permis prin spatele stației este pertinentă, context în care se constată că cerința nu vizează o caracteristică constructivă arbitrară, ci reflectă o nevoie reală și obiectivă a autorității contractante, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

A treia critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 1.6 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

1.6	Sistem de andocare al conectorilor	sisteme cu autoblocare, prevăzute cu buton de deblocare, amplasate în partea din față a stației **		
-----	------------------------------------	--	--	--

Contestatoarea arată că acest sistem este rudimentar și depășit iar obligarea ca andocarea să se facă în „partea din față” este abuzivă. Se arată că există posibilitatea andocării cu alte mijloace mult mai moderne, în lateral nu pe panoul din față iar amplasarea în fața stațiilor reprezintă un inconfort pentru cei care doresc să încarce, motiv pentru care se solicită eliminarea specificațiilor de amplasare a sistemului de andocare al conectorilor.

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că nu se impune modificarea specificației tehnice deoarece conform schiței proiectului, spațiul destinat stațiilor este de 1 metru între parcări, iar

mașinile vor fi parcate aproape de stații, dar lateral, ceea ce face incomodă și nefuncțională amplasarea conectorilor pe lateral. Amplasarea acestora în față, împreună cu spațiul disponibil, asigură manipularea corectă și facilă a cablurilor pentru încărcare.

Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare ale Consiliului, contestatoarea nu a demonstrat în ce măsură cerința în discuție este de natură să o vatăme în depunerea ofertei și nici nu a demonstrat că cerința este restrictivă.

Justificarea autorității contractante este pertinentă, context în care se constată că cerința nu vizează o caracteristică constructivă arbitrară, ci reflectă o nevoie reală și obiectivă a autorității contractante, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

A patra critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 1.7 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

1.7	Protecție la temperaturi scăzute:	Sistem inteligent de ventilație forțată cu aer cald cu funcție de monitorizare și control a temperaturii din interiorul sistemului**		
-----	-----------------------------------	--	--	--

Contestatoarea arată că *Stațiile de încărcare sunt certificate să funcționeze la anumite temperaturi astfel că producătorul a proiectat stațiile astfel încât să lucreze la respectivele temperaturi. Modul în care asigură funcționarea la temperaturile respective „nu este treaba autorității contractante”, cerința fiind abuzivă și destinată din nou companiei NGT, astfel încât contestatoarea solicită eliminarea specificațiilor privind modalitatea de protecție la temperaturi scăzute.*

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că *nu se impune modificarea specificației tehnice deoarece având în vedere cerința ca stațiile să funcționeze în condiții de temperaturi extreme și faptul că componentele electronice nu pot funcționa sub anumite praguri de temperatură, este necesară dotarea stațiilor cu sisteme de încălzire. Aceste sisteme trebuie să includă funcții de monitorizare a temperaturii interioare pentru a asigura condițiile optime de funcționare.*

Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare ale Consiliului, contestatoarea nu a demonstrat în ce măsură cerința în discuție este de natură să o vatăme în depunerea ofertei (nu a prezentat altă modalitate de protecție la temperaturi scăzute) și nici nu a demonstrat că cerința este restrictivă sau că aparține doar produsului comercializat de Next Generation Technologies SRL, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

A cincea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 1.8 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC

82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

1.8	Cablu DC retractabil	sistem de retractare fără autoblocare, <u>inclus în interiorul carcasei</u> , pentru cablurileDC;** Cablurile DC vor fi pe toata lungimea lor in aer in poziția retractat.		
-----	----------------------	--	--	--

Contestatoarea arată că *majoritatea stațiilor dispun de sisteme externe întrucât acest sistem de retractare este un accesoriu al stațiilor de încărcare putând fi cu fir sau cu braț mobil. Amplasarea în interiorul carcasei nu aduce nici un avantaj autorității ci doar companiei favorite NGT, fiind o cerință abuzivă.*

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că *solicită ca sistemul de retractare să fie integrat în carcasa stației direct din fabricație, pentru a evita situațiile în care unii ofertanți atașează sisteme de retractare exterioare, improvizate. Această cerință asigură funcționarea corespunzătoare, siguranța utilizatorilor și respectarea standardelor tehnice prevăzute pentru stațiile de încărcare, astfel încât nu se impune modificarea specificației tehnice.*

Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare ale Consiliului, contestatoarea formulând afirmații generice și nedovedite referitoare la faptul că „NGT dispune de stații ce dețin sistemul de retractare în interior”, nefiind demonstrat caracterul restrictiv al cerinței.

Justificarea autorității contractante este pertinentă, context în care se constată că cerința nu vizează o caracteristică constructivă arbitrară, ci reflectă o nevoie reală și obiectivă a autorității contractante, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

A șasea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 1.11 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard

1.11	Conectori:	• un conector CCS2, Mod 4, standard EN62196-3, minim 60KW DC; * • Un conector CHAdeMO, Mod 4, minim 50KW DC;* un conector Type 2, Mod 3, standard EN62196-2, minim 22KW AC; *		
------	------------	--	--	--

și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W

1.11	Conectori:	- un conector CCS2, Mod 4, standard EN62196-3, minim 60KW DC; * - un conector Type 2, Mod 3, standard EN62196-2, minim 22KW AC; *		
------	------------	--	--	--

Contestatoarea arată că în condițiile în care sistemul de retractare a specificat clar că cablurile trebuie să fie total în aer, impunerea doar a încărcării în AC doar cu cablu și conector Type 2 eliminând astfel posibilitatea aprobată de finanțator de a utiliza prize Type 2 din același standard este abuzivă și discriminatorie.

Astfel, contestatoarea solicită acceptarea atât a cablurilor cu conectori cât și a prizelor de model Type 2 conform standardelor.

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că nu este de acord cu înlocuirea cablurilor cu conectori cu prize Type 2, din următoarele considerente:

- Stațiile destinate publicului larg trebuie să fie utilizabile fără ca utilizatorul să dețină propriul cablu de încărcare. Dacă s-ar folosi doar prize Type 2, utilizatorul ar fi obligat să transporte și să conecteze propriul cablu, ceea ce nu este practic sau sigur în spațiile publice nesupravegheate;

- Dotarea stațiilor cu cabluri și conectori asigură utilizarea facilă și directă a stației de către orice vehicul electric compatibil, fără efort suplimentar din partea utilizatorului.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele anterioare ale Consiliului, justificarea autorității contractante este pertinentă, context în care se constată că înlocuirea cablurilor cu prize nu corespunde nevoii reale a autorității contractante, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

A șaptea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 1.15 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard

1.15	Lungimea cablurilor de încărcare + conectori	minim 4 m utili pentru fiecare cablu cu tot cu conector		
------	--	---	--	--

și punctul 1.14 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W

1.14	Lungimea cablurilor de încărcare + conectori	minim 4 m utili pentru fiecare cablu cu tot cu conector		
------	--	---	--	--

Contestatoarea arată că această cerință, *coroborată cu solicitarea ca stațiile să aibă înălțime de 2m +/-5% și un sistem de retractare interior, formează un ansamblu care duce la o singură ofertă din piață - NGT.*

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că menține cerința privind lungimea minimă a cablurilor cu conectori, întrucât această dimensiune asigură posibilitatea de conectare la orice tip de autoturism electric. Analiza pieței arată că lungimea specificată în Fișa Tehnică se situează în intervalul standard întâlnit pe piață, fiind conformă cu practica uzuală și cu cerințele funcționale ale stațiilor de încărcare. Inclusiv contestatorul declară pe site-ul său lungimea cablurilor între 4 și 8 metri. Această dimensiune este considerată dimensiunea minimă care poate asigura încărcarea oricărui autoturism.

În consecință, autoritatea contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Consiliul constată că subzistă corespunzător considerentele Consiliului de la analiza primei critici a contestatoarei, contestatoarea formulând afirmații generice și nedovedite referitoare la faptul că „*cerințele formează un ansamblu care după o simplă studiere a stațiilor NGT ne duce la o singură posibilă ofertă din piață*”, nefiind demonstrat caracterul restrictiv al cerinței.

Justificarea autorității contractante este pertinentă, context în care se constată că cerința reflectă o nevoie reală și obiectivă a autorității contractante, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

A opta critică a contestatoarei vizează eliminarea standardului IEC 61000-6-2 care se referă la „*Specificații de imunizare pentru echipamente care funcționează într-un mediu industrial*”. Având în vedere că stațiile de încărcare atât AC cât și DC sau hibride sunt considerate în industrie ca fiind echipamente home, office și ușor industrial, acest standard nu se aplică, context în care se solicită eliminarea acestui standard.

Critica vizează specificația tehnică de la punctul 1.16 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard

1.16	Standarde obligatorii	SR EN IEC 61851-1:2019; SR EN IEC 61851-23:2014; SR EN IEC 61851-24:2014; SR EN 61851-21:2021; SR EN IEC 61000-6-3:2021; SR EN IEC 61000-6-2:2019 *		
------	-----------------------	---	--	--

și punctul 1.15 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W

1.15	Standarde obligatorii	SR EN IEC 61851-1:2019; SR EN IEC 61851-23:2014; SR EN IEC 61851-24:2014; SR EN 61851-21:2021; SR EN IEC 61000-6-3:2021; SR EN IEC 61000-6-2:2019 *		
------	-----------------------	---	--	--

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă precizează că acest standard reglementează compatibilitatea electromagnetică (EMC) pentru medii industriale, permițând stațiilor să funcționeze corespunzător într-un mediu cu perturbații electromagnetice mai frecvente.

Pentru echipamente destinate mediului rezidențial sau comercial, standardul IEC 61000-6-1 este mai restrictiv, astfel că utilizarea IEC 61000-6-2 nu afectează funcționalitatea și siguranța stațiilor.

Prin urmare, Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Consiliul va respinge această critică a contestatoarei deoarece *SR EN IEC 61851 – 1:2019 Sistem de încărcare conductivă pentru vehicule electrice* definește propriile cerințe EMC, care sunt mai apropiate de mediul

industrial, deci aliniat ca severitate cu *IEC 61000- 6- 2:2019* (Standardul

stabilește cerințele referitoare la încercările de imunitate la perturbații permanente și tranzitorii, conduse și radiate, inclusiv la descărcări electrostatice, pentru echipamentele electrice și electronice destinate a fi

utilizate în locații industriale), nu cu *IEC 61000- 6- 1:2019* (Standardul

stabilește cerințele referitoare la încercările de imunitate la perturbații permanente și tranzitorii, conduse și radiate, inclusiv la descărcări electrostatice, pentru echipamentele electrice și electronice destinate a fi utilizate în locații rezidențiale, comerciale, publice și ușor industrializate), deoarece stațiile de încărcare sunt considerate echipamente instalate în medii publice, comerciale sau industriale, unde nivelul de perturbări este ridicat. În concluzie, mediul de instalare al stațiilor de încărcare este considerat industrial sau sever, curenții mari și comutările rapide generând perturbări EMC semnificative, motiv pentru care nu se impune eliminarea standardului IEC 61000-6-2:2019.

A noua solicitare a contestatoarei vizează eliminarea sau transformarea în cerință opțională a obligativității de a prezenta rapoarte de testare pentru RoHS, fiind suficientă prezentarea declarației UE de conformitate și a documentelor CE standard, în linie cu prevederile Directivei 2011/65/UE.

Critica vizează specificația tehnică de la punctul 1.17 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard

1.17	RoHS	conforme cu Directiva RoHS 2.0 – Directiva 2011/65/UE, Anexa II, cu modificările aduse prin Regulamentul (UE) 2015/863 și Regulamentul (UE) 2017/2102.*		
------	------	---	--	--

și punctul 1.16 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W

1.16	RoHS	conforme cu Directiva RoHS 2.0 – Directiva 2011/65/UE, Anexa II, cu modificările aduse prin Regulamentul (UE) 2015/863 și Regulamentul (UE) 2017/2102.*		
------	------	---	--	--

Conform Notei de subsol 3, respectiv 2, caracteristicile marcate cu * trebuie să dețină rapoarte de testare, eliberate de instituții acreditate în eliberarea certificatelor de conformitate CE – sub sancțiunea respingerii ofertei ca neconforme.

Contestatoarea arată că:

- Conform Directivei RoHS 2.0 (2011/65/UE, cu modificările ulterioare), demonstrarea conformității se realizează prin procedura de evaluare internă și declarația UE de conformitate emisă de producător; directiva nu impune existența unor rapoarte de încercare emise de un organism terț pentru fiecare produs.
- Solicitarea suplimentară de rapoarte de testare depășește exigențele actului normativ european și obligă producătorii să suporte costuri suplimentare semnificative doar pentru această procedură, deși conformitatea este deja acoperită prin declarația de conformitate și marcajul CE.
- Cerința este disproporționată și poate restrânge concurența, în mod similar cu solicitarea unor licențe sau avize care, potrivit legii, nu sunt necesare la momentul ofertării.

În punctului de vedere, autoritatea contractantă arată că solicită prezentarea unui certificat RoHS emis de un organism acreditat, întrucât declarația unilaterală a producătorului nu oferă verificabilitate externă. Certificatul RoHS reprezintă dovada materială a conformității echipamentului cu Directivele UE privind substanțele restricționate, asigurând siguranța stațiilor instalate în spații publice.

Această cerință nu restricționează accesul operatorilor economici, deoarece testarea poate fi efectuată de laboratoare acreditate pe baza oricărui produs conform.

Prin urmare, Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Analizând susținerile autorității contractante, Consiliul reține că autoritatea contractantă solicită în realitate prezentarea unui certificat RoHS emis de un organism acreditat.

În acest context, Consiliul reține că Directiva nr. 65/2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice prevede la art. 7 următoarele:

„Statele membre se asigură că:

(a) atunci când introduc EEE pe piață, producătorii se asigură că acestea au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 4;

(b) **producătorii întocmesc documentația tehnică solicitată și aplică procedura de control intern al producției** prevăzută în modulul A din anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE sau contractează efectuarea acesteia;

(c) **în cazul în care s-a demonstrat conformitatea EEE cu cerințele aplicabile prin procedura menționată la litera (b), producătorii întocmesc o declarație de conformitate UE și aplică marcajul CE pe produsul finit.** În cazul în care alte dispoziții aplicabile din legislația Uniunii impun realizarea unei proceduri de evaluare a conformității care este cel puțin la fel de strictă, conformitatea cu cerințele de la articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă poate fi demonstrată în contextul procedurii respective. Poate fi întocmită o singură documentație tehnică;

(d) producătorii păstrează documentația tehnică și declarația de conformitate UE timp de zece ani după introducerea pe piață a EEE”;

În România, Directiva [2011/65/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 a fost transpusă prin **Hotărârea nr. 322/2013** privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice, act normativ care prevede următoarele:

• Art. 7:

„(1) Producătorii introduc pe piață doar EEE care au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele stabilite la art. 4.

(2) Producătorii întocmesc documentația tehnică necesară și aplică procedura de evaluare a conformității prin controlul intern al producției prevăzută în **anexa nr. 5** sau contractează efectuarea acesteia.

(3) În cazul în care s-a demonstrat conformitatea EEE cu cerințele aplicabile din prezenta hotărâre prin procedura prevăzută la alin. (2), producătorii întocmesc **d**
UE și aplică marcajul CE pe produsul finit.

(...)

(5) Producătorii păstrează documentația tehnică și declarația de conformitate UE timp de 10 ani după ce EEE a fost introdus pe piață”.

Anexa nr. 5 a HG nr. 322/2013 prevede următoarele:

„Procedură de evaluare a conformității prin controlul intern al producției

Controlul intern al producției

1. Controlul intern al producției este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la pct. 2, 3 și 4 și asigură și declară pe propria răspundere că produsele în cauză satisfac cerințele instrumentului legislativ care se aplică acestora.

2. Documentația tehnică

Producătorul întocmește documentația tehnică. Documentația tehnică permite evaluarea produsului din punctul de vedere al conformității cu cerințele relevante și include o analiză adecvată și o evaluare a riscului (riscurilor). Documentația tehnică specifică cerințele aplicabile și acoperă, în măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și exploatarea produsului. Documentația tehnică cuprinde, unde este cazul, cel puțin următoarele elemente:

- o descriere generală a produsului;*
- proiectul de concepție și desenele de fabricație și schemele componentelor, subansamblelor, circuitelor etc.;*
- descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea acelor desene și scheme și a funcționării produsului;*
- o listă a standardelor armonizate și/sau a altor specificații tehnice relevante ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, aplicate în totalitate sau parțial, și descrierile soluțiilor adoptate pentru a satisface cerințele esențiale ale instrumentului legislativ, în cazul în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate. În situația unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică menționează acele părți care au fost aplicate;*
- rezultatele calculelor de proiectare făcute, ale examinărilor efectuate etc.; și*

- rapoarte de încercări”.

• Art. 13:

„(1) Declarația de conformitate UE precizează că a fost demonstrată îndeplinirea cerințelor specificate la art. 4.

(2) Modelul declarației de conformitate UE și elementele acesteia sunt prevăzute în anexa nr. 4 și se actualizează în situația în care intervin modificări.

(3) Este obligatorie traducerea în limba română a declarației de conformitate UE.

(4) În cazul în care alte dispoziții legale aplicabile impun realizarea unei proceduri de evaluare a conformității care este cel puțin la fel de strictă ca procedura prevăzută de prezenta hotărâre, conformitatea cu prevederile art. 4 alin. (1) poate fi demonstrată prin această procedură.

(5) Producătorul sau reprezentantul său autorizat, după caz, întocmesc o singură documentație tehnică.

*(6) **P***

h

o

tărâri”.

Față de dispozițiile anterior menționate care nu fac referire la „*Certificatul de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE*”, Consiliul apreciază că solicitarea contestatoarei este pe deplin justificată pentru demonstrarea conformității cu directiva RoHS, ofertanții având posibilitatea de a prezenta declarația de conformitate a producătorului.

Relevant pentru achiziitoare este ca produsele să fie conforme cu directiva privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în **echipamentele electrice și electronice** (EEE), directivă care permite ca aceste verificări să se realizeze în baza documentației tehnice a producătorului.

Astfel fiind, impunerea ca dovada respectării condițiilor directivei să se realizeze exclusiv prin prezentarea certificatului de conformitate privind directiva RoHS 2011/65/CE *emis de către un organism de certificare acreditat* în condițiile celor menționate în directivă nu se justifică.

Față de cele mai sus invocate, Consiliul consideră întemeiată critica contestatoarei din acest punct de vedere, motiv pentru care autoritatea contractantă va fi obligată să accepte și prezentarea Declarație de conformitate emisă de producător.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei de eliminarea sau transformarea în cerință opțională a obligativității de a prezenta rapoarte de testare pentru RoHS, Consiliul o va respinge având în dispozițiile art. 158 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, potrivit căroră: „*autoritatea contractantă are dreptul de a solicita operatorilor economici să furnizeze **un raport de încercare eliberat de un organism de evaluare a conformității sau un certificat emis de un astfel de organism drept mijloc de probă care să ateste conformitatea produselor, serviciilor sau lucrărilor care fac obiectul achiziției cu cerințele sau criteriile stabilite prin specificațiile tehnice, factorii de evaluare sau condițiile de executare a contractului***”, precum și pe cele ale art. 159: „*În cazul în care un operator economic nu deține certificatele sau rapoartele de încercare prevăzute la art. 158 alin. (1) sau nu are posibilitatea de a le obține în termenele stabilite, pentru motive care nu îi sunt imputabile, autoritatea contractantă are obligația de a accepta și alte mijloace de probă adecvate, cum ar fi un dosar tehnic al producătorului, în măsura în care astfel de mijloace de probă atestă faptul că lucrările, produsele sau serviciile executate/furnizate/prestate îndeplinesc cerințele sau criteriile stabilite prin specificațiile tehnice, factorii de evaluare sau condițiile de executare a contractului*”. De asemenea, Consiliul are în vedere faptul că în conformitate cu Anexa nr. 5 a HG nr. 322/2013, rapoartele de încercări fac parte din documentația tehnică a producătorului.

A zecea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 2.4 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

		într-o sesiune de încărcare.		
2.4	Modul cititor RFID/NFC	cititor de carduri RFID si NFC pentru autentificare si/sau plata prin intermediul dispozitivelor compatibile.		

Contestatoarea arată că în realitate, cititoarele RFID și NFC au rol exclusiv de identificare/autentificare a utilizatorului (inițierea sesiunii de încărcare), iar ulterior tarifarea se face de către platforma de operare (abonament, facturare lunară etc.).

Aceste dispozitive nu sunt și nu pot fi mijloace de plată în sensul legislației specifice; pentru plăți sunt autorizate și certificate doar sisteme POS / soluții de plată electronice dedicate. Modulul RFID/NFC al stației nu este aparat de marcat fiscal sau POS certificat; el servește la identificare, nu la emiterea unui document fiscal conform legislației.

Astfel, contestatoarea solicită corectarea fișei tehnice prin eliminarea funcției de „plată” din descrierea modulului RFID/NFC (menținându-se doar funcția de identificare/autentificare).

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că cerința privind cititorul RFID/NFC nu impune integrarea directă cu o bancă pentru procesarea plăților, ci asigură posibilitatea utilizatorilor de a se autentifica prin card RFID sau NFC, urmând ca plata să fie procesată prin platforma stației sau offline de către beneficiar.

Această specificație asigură funcționalitatea și accesibilitatea stațiilor pentru utilizatori, fără a fi necesare modificări.

Prin urmare, Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Consiliul constată că, în motivarea acestei critici, societatea (...) nu a demonstrat în ce măsură cerința în discuție este de natură să o vatăme în depunerea ofertei, și reținând ca relevante susținerile autorității contractante din cadrul punctului de vedere, coroborat cu faptul că NFC este, de fapt, o tehnologie derivată din RFID, specializată pentru aplicații care cer securitate ridicată, potrivită pentru plăți și autentificare, Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

Următoarea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 2.6 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

2.6	Pregătire instalare POS:	Stația de încărcare va fi pregătită de producător pentru integrarea în carcasă a unui terminal POS Pregătirea înseamnă practicarea golului și a găurilor de fixare în carcasa și echiparea cu echipamentul electronic și softul necesar funcționării POS ului.***		
-----	--------------------------	---	--	--

7. Pentru cerințele marcate cu „***” se vor transmite:

- Declarație de conformitate din partea fabricantului, cu privire la faptul ca stația este pregătită de acesta pentru integrarea POS ului si nu afectează parametrii funcționali si certificările stației.
- Certificare din partea unui furnizor de soluții integrate de plata prin POS, omologat de o banca prezenta pe întreg teritoriul României, cu privire la faptul ca stațiile de încărcare sunt pregătite si funcționează cu sistemele furnizate de acesta.

Contestatoarea arată că *nu toate soluțiile de plata "ad-hoc" înseamnă doar soluție POS iar utilizarea sa nu impune încorporarea fizică în carcasa stației sau decuparea acesteia; în practică există:*

- POS-uri externe (standalone),
- soluții de plată ad-hoc prin terminale compacte,
- sisteme de plată prin aplicații mobile, cod QR etc.

Impunerea expresă a „pregătirii pentru integrarea în carcasă” a unui anumit tip de POS:

- limitează din start gama de echipamente ce pot fi utilizate;
- favorizează exclusiv POS-ul avut în vedere de proiectantul stației și dependența de acesta;
- creează o captivitate a autorității față de furnizorul acestui POS, care va putea ulterior practica preturi ridicate, întrucât doar terminalul respectiv se va potrivi stației pregătite în acest mod.

Astfel, contestatoarea solicită:

1. *Eliminarea cerinței referitoare la obligația de pregătire a carcasei stației pentru un anumit model de POS;*

2. *Reformularea cerinței în sensul că stația de încărcare trebuie să permită instalarea unui sistem de plată ad- hoc (inclusiv POS, dacă autoritatea va opta ulterior pentru această soluție), care să asigure emiterea documentelor fiscale necesare decontării cheltuielii și TVA-ului, în conformitate cu legislația fiscală în vigoare;*

3. *În măsura în care autoritatea dorește expres POS, acesta să fie inclus în mod clar în obiectul contractului de achiziție (stații + POS furnizate și montate), astfel încât să existe concurență reală și transparență în privința costurilor, fără captivitate față de un anumit furnizor.*

În cadrul punctului de vedere, autoritatea contractantă arată că în Regulamentul UE 2023/1804 al PE și al Consiliului din 13 sept 2023, la art. 5, Infrastructura de încărcare se prevede :

„Începând cu 1 ianuarie 2027, operatorii punctelor de reîncărcare se asigură că toate punctele de reîncărcare accesibile publicului exploatate de ei, cu o putere de ieșire mai mare sau egală cu 50 kW, instalate de-a lungul rețelei rutiere TEN-T sau instalate într-o zonă de parcare sigură și securizată, inclusiv punctele de reîncărcare instalate înainte de 13 aprilie 2024, respectă cerințele prevăzute la litera (a) sau (b).

(a) cititoare de carduri de plată;

(b) dispozitive cu o funcție contactless care permite cel puțin citirea cardurilor de plată”.

În aceste condiții, s-a considerat obligatoriu să se prevadă că stațiile de încărcare să aibă pregătirea necesară pentru ca autoritatea să se poată conforma la momentul intrării în vigoare a regulamentului, fără alte costuri, decât strict costul POS-ului. În aceste condiții s-a prevăzut pregătirea completă a stațiilor pentru instalarea unui POS conform și utilizabil de către autoritatea publică. În acest sens modelul de POS pentru care trebuie pregătită stația trebuie să fie utilizabil cu o bancă din România, să fie IK 10, la fel ca și stația și să aibă modul fiscal certificat. Se arată că autoritatea poate lua decizia instalării lor înainte de data limită a intrării în vigoare a prevederilor regulamentului.

În continuare, autoritatea contractantă precizează că:

- Un POS nu poate fi instalat pe o stație de încărcare decât în urma realizării unui soft de comunicare de către fabricantul stației și a unui dispozitiv electronic (circuit electronic) aferent.

- Nici un producător nu va realiza cele două lucruri pentru câteva stații, ci fiecare producător de stație alege maxim 2-3 soluții pe care le va propune.

În ceea ce privește costul viitor al POS ului, acesta sub nici o formă nu e comparabil cu costul unui terminal independent de plata, așa cum sugerea contestatarul și cum ar dori să impună. Pe piața din România sunt un număr limitat de POS uri iar ele au prețuri comparabile, fără mari diferențe între ele. Tocmai inexistența acestei pregătiri ar putea însă duce la costuri greu de apreciat, la pierderea garanției pentru stație sau la improvizații grosolane.

Prin urmare, Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

În analiza acestei critici, Consiliul reține ca relevante susținerile autorității contractante, precum și faptul că Regulamentul nr. 1804/2023 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE (Text cu relevanță pentru SEE), prevede la art. 5, următoarele:

„(1) Operatorii punctelor de reîncărcare oferă utilizatorilor finali posibilitatea de a-și reîncărca vehiculul electric ad-hoc la punctele de reîncărcare accesibile publicului pe care le exploatează respectivii operatori.

La punctele de reîncărcare accesibile publicului instalate începând cu 13 aprilie 2024, reîncărcarea ad-hoc este posibilă folosind un instrument de plată utilizat pe scară largă în Uniune. În acest scop, operatorii punctelor de reîncărcare acceptă plăți electronice la punctele respective, prin terminale și dispozitive utilizate pentru servicii de plată, inclusiv **cel puțin unul dintre următoarele:**

- (a) **cititoare de carduri de plată;**

- (b) dispozitive cu o funcție contactless care permite cel puțin citirea cardurilor de plată;

- (c) pentru punctele de reîncărcare accesibile publicului cu o putere de ieșire mai mică de 50 kW, dispozitive care utilizează o conexiune la

internet și care permit operațiuni de plată securizate, precum cele care generează un anumit cod de răspuns rapid.

Începând cu 1 ianuarie 2027, operatorii punctelor de reîncărcare se asigură că toate punctele de reîncărcare accesibile publicului exploatare de ei, cu o putere de ieșire mai mare sau egală cu 50 kW, instalate de-a lungul rețelei rutiere TEN-T sau instalate într-o zonă de parcare sigură și securizată, inclusiv punctele de reîncărcare instalate înainte de 13 aprilie 2024, **respectă cerințele prevăzute la litera (a) sau (b).**

Un singur terminal sau dispozitiv de plată menționat la al doilea paragraf poate deservi o serie de puncte de reîncărcare accesibile publicului dintr-un grup de reîncărcare.

Cerințele prevăzute la prezentul alineat nu se aplică punctelor de reîncărcare accesibile publicului care nu necesită efectuarea unei plăți pentru serviciul de reîncărcare”.

Consiliul constată că autoarea contestației nu a făcut dovada că cerința în discuție este de natură să o vatăme, nedemonstrând nici caracterul restrictiv al acesteia.

Pe de altă parte, autoritatea contractantă a susținut pertinent necesitatea introducerii acestei cerințe, aceasta fiind relevantă pentru îndeplinirea necesităților sale.

Prin cerința criticată, nu se solicită ca stația de încărcare să fie dotată cu POS de plată, ci se solicită să fie pregătită de producător pentru integrarea ulterioară a unui POS de plată.

În acest sens, raportat la necesitatea ca, în viitor, stația de reîncărcare să permit și montajul unui POS de plată, Consiliul reține și prevederile art. 1 și art. 2 din OUG nr. 28/1999, care stipulează următoarele:

„Articolul 1

(1) Operatorii economici care încasează, integral sau parțial, cu numerar sau prin utilizarea cardurilor de credit/debit sau a substitutelor de numerar contravaloarea bunurilor livrate cu amănuntul, precum și a prestațiilor de servicii efectuate direct către populație sunt obligați să utilizeze aparate de marcat electronice fiscale.

(2) **Operatorii economici prevăzuți la alin. (1), denumiți în continuare utilizatori**, cu excepția celor care utilizează aparate de marcat electronice fiscale care potrivit prevederilor art. 3 alin. (2¹) nu înglobează constructiv dispozitivul de imprimare, **au obligația să emită bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale și să le înmâneze clienților. La solicitarea clienților, utilizatorii vor elibera acestora și factură.**

(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), **pentru încasările realizate prin utilizarea cardurilor de credit/debit, utilizatorii nu au obligația să imprime/să înmâneze bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale clienților. La solicitarea clienților, utilizatorii pot imprima și înmâna acestora bonul fiscal.** Lipsa bonului fiscal tipărit nu afectează drepturile consumatorilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, extrasul de cont bancar ținând locul bonului fiscal drept mijloc de probă al achiziției.

(...)

Articolul 2

Se exceptează de la prevederile art. 1 alin. (1) încasările efectuate din următoarele activități:

(...)

s) serviciile de încărcare a vehiculelor electrice a căror contravaloare se încasează prin intermediul automatelor comerciale exclusiv prin utilizarea cardurilor de credit/debit și/sau a aplicațiilor de tip portofel electronic”.

Față de cele mai sus menționate, constatând că specificația tehnică este necesară autorității contractante, iar aceasta nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, Consiliul neputând sancționa autoritatea contractantă pentru exercitarea dreptului său de a nu aduce modificări cerințelor tehnice solicitate, în condițiile în care nu se probează caracterul restrictiv al acestora, Consiliul va respinge și această critică a contestatoarei.

Următoarea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 4.3 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

4.3	Stabilitate a puterii de încărcare:	Stația va furniza puterea maxima la ieșire chiar si la variații ale tensiunii de intrare între 325 si 400 v AC.		
-----	-------------------------------------	---	--	--

La punctul 1.18, respectiv 1.17, din fișele tehnice se solicită

1.18	Tensiunea de alimentare:	400V±10%, curent alternativ, trifazic.*		
------	--------------------------	---	--	--

Contestatoarea arată că *deși alimentarea trebuie să fie de 400V+/-10% conform ANRE, proiectantul impune ca stațiile să funcționeze încă la „putere maximă” la tensiuni de 325-400VAC. Această cerință depășește nivelul de tensiuni aprobate de ANRE în România și drept urmare cerința este total abuzivă iar contestatoarea solicită eliminarea acesteia.*

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că *la punctul 1.18 din Fișa Tehnică, tensiunea standard prevăzută reflectă condițiile normale de funcționare ale rețelei electrice din România. Punctul 4.3 reglementează funcționarea în condiții extreme de fluctuații de tensiune, la care stațiile trebuie să opereze fără întreruperi.*

În cazul fluctuațiilor majore, stațiile decuplează automat pentru protecția echipamentelor și se recuplează doar prin intervenție manuală autorizată. Cerința menține funcționarea continuă la parametri normali și siguranța instalațiilor, iar modificarea nu este necesară.

Prin urmare, Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Consiliul reține ca fiind relevante susținerile autorității contractante din cadrul punctului de vedere, nefiind demonstrat caracterul restrictiv al cerinței de la punctul 4.3.

Consiliul apreciază că nu se impune eliminarea acestei specificații tehnice întrucât reglementează funcționarea în condiții extreme de fluctuații de tensiune, la care stațiile trebuie să opereze fără întreruperi, explicația autorității contractante din cadrul punctului de vedere fiind lămuritoare, context în care se constată că cerința reflectă o nevoie reală și obiectivă a autorității contractante, motiv pentru care Consiliul va respinge această critică a contestatoarei.

Următoarea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 5.3 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

		comunicarea cu VE.		
5.3	Protocol de comunicație:	minim OCPP 1.6J, certificat oficial de un laborator de testare independent autorizat de Open Charge Alliance.*		

În raport de critica analizată, Consiliul reține că în Caietul de sarcini, la punctul 3.13.2, autoritatea contractantă a menționat următoarele:

*„ (...) pe perioada de garanție se va asigura accesul la o platforma de management si monitorizare, care va funcționa cu o aplicație client disponibilă pe Google Play si App Store. Aplicația trebuie să aibă protocol de comunicare **minim OCPP 1.6, certificat Full si Security**, iar la depunerea ofertelor se vor prezenta aceste certificări”.*

Contestatoarea solicită reformularea cerinței în acord cu regulile OCA, astfel: *„Protocol de comunicație: minim OCPP 1.6J, dovedit prin prezentarea unui certificat de conformitate emis de Open Charge Alliance pentru stația ofertată (modelul de stație), în urma testării acesteia de către un organism acreditat”, deoarece în acest mod:*

- *se respectă procedura reală de certificare (test de laborator + certificat OCA);*
- *se asigură că exact modelul de stație ofertat este cel certificat;*
- *se elimină ambiguitatea privind „certificate” emise direct de laborator, care nu există ca atare în schema oficială OCPP.*

În cadrul punctului de vedere, autoritatea contractantă arată că Certificarea OCPP se realizează în laboratoare autorizate de OCA (Open Charge Alliance) și vizează un set de caracteristici hardware și o versiune de software OCPP. *Este imposibil și nejustificat să se solicite certificarea fiecărui model de stație individual.*

CertIFICATELE OCA valide pentru stații cu cel puțin un conector DC și puterea corespunzătoare asigură respectarea protocolului OCPP.

CertIFICATELE acordate în cadrul programului de certificare OCPP sunt valabile pentru un „set de caracteristici hardware” și o „versiune de software OCPP”, astfel cum sunt definite în capitolul 9 din Procedura de certificare OCPP. Dacă setul de caracteristici hardware și versiunea de

software OCPP nu se modifică, acestea pot fi considerate „identice” din perspectiva protocolului OCPP.

Astfel, autoritatea contractantă solicită ofertanților să prezinte **un certificat OCA full și security** pentru o stație care să aibă cel puțin un conector DC și putere cel puțin egală cu cea oferată.

În certificatele mai vechi nu era precizată configurația exactă a stațiilor. Aceasta este precizată abia începând cu procedura din martie 2025. Așa încât nu poate cineva care are rapoarte din 2023 să susțină că are un raport pentru un anumit tip de stație, doar pentru că la denumire este trecută o denumire generală.

Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Analizând site-ul OCA (<https://openchargealliance.org/about-us/>), Consiliul constată că OCA (Open Charge Alliance) este o organizație care are misiunea de a promova dezvoltarea globală, adoptarea și conformitatea protocoalelor de comunicare în infrastructura de încărcare a vehiculelor electrice și standardele aferente prin colaborare, educație, testare și certificare.

OCA guvernează protocolului **OCPP (Open Charge Point Protocol)**.

OCA oferă doar specificația protocolului OCPP și un instrument de testare pe care companiile pot să-l utilizeze pentru testarea implementării. Acest instrument (**OCTT**) este folosit și pentru programul de certificare. OCTT nu generează un certificat ca dovadă că un producător a finalizat cu succes programul de certificare. Pentru certificarea unui produs al unui producător, un laborator de testare independent va folosi OCTT pentru a crea un raport de testare. După finalizarea cu succes a tuturor testelor necesare, **OCA generează/emite** certificatul de conformitate.

În consecință, OCA a pus la dispoziție fabricanților un standard de comunicație, aceasta nu face teste de conformitate. OCA a pus la dispoziție doar standardul și toolsurile de testare (OCTT). Testele de conformitate sunt efectuate de laboratoare specializate acreditate de către OCA.

În consecință, pentru acuratețea prevederilor documentației de atribuire și luând în considerare punctul de vedere al autorității contractante, Consiliul apreciază că se impune modificarea specificației tehnice:

		Comunicarea cu VE.		
5.3	Protocol de comunicație:	minim OCPP 1.6J, certificat oficial de un laborator de testare independent autorizat de Open Charge Alliance.*		

după cum urmează: „Protocol de comunicație: minim OCPP 1.6J, dovedit prin prezentarea unui certificat emis de Open Charge Alliance pentru stație cu cel puțin un conector DC și puterea corespunzătoare, în urma testării acesteia de către un organism acreditat”,

Următoarea critică a contestatoarei vizează specificația tehnică de la punctul 6.1 din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapidă DC/AC

82 KW Multistandard și din Fișa tehnică aferentă Stației de reîncărcare rapid DC/AC 82 W.

6. Cerințe funcționalități software	
6.1	Cerințe de baza: Pentru fiecare stație, beneficiarul va primi acces securizat pentru perioada stabilită prin contract, la o platformă software de management si monitorizare."

La finalul Fișelor tehnice se precizează următoarele:

6. Prezentarea softului in prezenta procedura este necesar pentru ca autoritatea contractanta sa aibă

confirmarea ca stațiile de încărcare vor permite integrarea într-o platforma specializată, dedicată pentru public, de administrare si operare prin intermediul protocoalelor dedicate(minim OCPP1.6J) si vor fi capabile sa transmită toate informațiile necesare platformei pentru a îndeplini solicitările beneficiarului.

De asemenea, în Caietul de sarcini la punctul 3.13.2 – Operarea stațiilor de încărcare, se precizează următoarele:

„Operarea in scop comercial a stațiilor de încărcare va face obiectul unor contracte viitoare.

Ofertantii din prezenta procedura trebuie să furnizeze echipamentele cu pregătirea necesara pentru garantarea unei operări ulterioare legale si funcționale.

În acest sens, pe perioada de garanție se va asigura accesul la o platforma de management si monitorizare, care va funcționa cu o aplicație client disponibila pe Google Play si App Store. Aplicația trebuie să aibă protocol de comunicare minim OCPP 1.6, certificat Full si Security, iar la depunerea ofertelor se vor prezenta aceste certificări.

De asemenea, stațiile trebuie să fie pregătite din producție pentru instalarea unui POS. (...)".

În Proiectul tehnic de execuție nr. 103/2025 – parte scrisă întocmit de PROEX INSTAL CONSULTING SRL (parte integrantă din documentația de atribuire, anexă a Caietului de sarcini), la paginile 44 – 46 (document pdf) se regăsesc cerințele minime ale platformei de management și monitorizare, precum și precizarea că „Furnizarea softului pentru operarea stațiilor in scop comercial, va face obiectul unor contracte ulterioare”.

Contestatoarea susține că „Pentru ca stațiile de încărcare să poată fi înrolate în orice platformă de operare, acestea trebuie să dețină în primul rând protocolul de comunicare «OCPP Full Certifed» .

Prin cerințele de acces la o platforma de management si monitorizare fără ca aceasta să ducă la un contract de operare nu se face o legătura directă așa cum autoritatea specifică în pct. 6 cu siguranța că stațiile pot fi conectate într-o platforma de operare.

Cerința ca să se asigure accesul la o platforma restrânge concurenta și elimină inclusiv companiile care instalează stații de încărcare dar care nu

pot oferi un soft de operare a stațiilor conform cu solicitările abuzive ale proiectantului.

Aceasta impunere de prezentarea a unui software care de fapt nu se solicită ci doar se solicită accesul fără un scop întrucât stațiile chiar dacă sunt înrolate într-o platformă nu pot fi operate fără un contract de operare, va duce la apariția efectului de captivitate și dependență față de un anumit exact program software.

Ulterior, autoritatea va invoca imposibilitatea de a atribui serviciile de operare altui operator economic decât contractantului inițial, în temeiul efectului de dependență sau captivitate față de acesta din urmă, cu consecința restrângerii artificiale a sferei potențialilor operatori economici participanți la respectiva procedură.

Deci integrarea stațiilor tine în primul rând de certificarea lor, nu de existența sau certificarea platformelor care toate sunt construite să funcționeze pe acest protocol chiar dacă sunt sau nu certificate”.

În consecință, contestatoarea solicită „eliminarea oricărei specificații referitoare la accesul la o platformă software ce va funcționa pe baza unui contract ulterior semnat cu firma câștigătoare sau cu o altă companie”.

În cadrul punctului de vedere autoritatea contractantă arată că Platforma de management permite autorității să monitorizeze și să gestioneze stațiile, inclusiv funcții de tarifare și raportare, fără a necesita un soft de operare suplimentar.

Prin softul de management se pot stabili prețurile la punctele de încărcare, se pot monitoriza încărcările, defectiunile etc.

Un soft de operare funcționează numai împreună cu o astfel de platformă. Facilitățile platformei în totalitatea lor nu pot fi demonstrate decât cu o aplicație client. Aceste aplicații sunt de regulă disponibile gratuit pe IOS și Android. Proiectantul solicită ca ofertantul să dovedească prin prezentarea acestei aplicații ca platforma de operare poate îndeplini toate aceste funcțiuni.

Certificarea platformei garantează compatibilitatea cu OCPP și funcționarea corectă a sistemului.

Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

Consiliul **va respinge** această critică a contestatoarei pentru următoarele motive:

- în cadrul Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități, din 29.10.2021, aprobat prin Ordinul nr. 1962/2021, la art. 11 se prevede: „Criterii de eligibilitate a proiectului:

Este eligibil proiectul care îndeplinește cumulativ următoarele criterii:
(...)

c) stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de

energie transferată. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real”;

- specificația tehnică în discuție reflectă nevoia autorității contractante;

- contestatoarea nu a făcut dovada caracterului restrictiv al acestei specificații tehnice sau că aceasta poate fi îndeplinită doar de societatea Next Generation Technologies SRL;

- Susținerile contestatoarei sunt speculative: „În schimb ca pachetul sa fie complet ne așteptăm ca în urma unei cereri de clarificare să apară brusc și dintr-o dată și solicitarea ca aceasta platformă să fie certificată OCPP, procedura practică în foarte multe licitații de către compania NGT, pentru securizarea licitației având în vedere că NGT detine un contract de exclusivitate pe segmentul B2G (Business to Gouverment) cu singurul operator din România care detine o certificare OCPP pe platforma de management și monitorizare”, astfel încât nu pot face obiectul analizei Consiliului;

- În ceea ce privește susținerea contestatoarei referitoare la faptul „Prin solicitarea de mai sus se face referire la un acces securizat pentru ”perioada stabilită prin contract «Despre ce contract este vorba atata timp cat in acest contract de achizitie nu se pune problema achizitiei sau accesului intr-o platforma fie ea si doar de monitorizare si management»”, Consiliul constată că în Caietul de sarcini la punctul 3.13.2 – Operarea stațiilor de încărcare, se precizează că „ (...) **pe perioada de garanție se va asigura accesul la o platforma de management și monitorizare, care va funcționa cu o aplicație client disponibilă pe Google Play și App Store. Aplicația trebuie să aibă protocol de comunicare minim OCPP 1.6, certificat Full și Security, iar la depunerea ofertelor se vor prezenta aceste certificări**”, iar conform dispozițiilor documentației de atribuire, în cadrul criteriului de atribuire „cel mai bun raport calitate – preț”, unul din factorii de evaluare este:

Perioada de garanție (P2)

Descriere:

Componenta tehnică

Autoritatea contractantă acordă punctaj pentru ofertele care prezintă o perioadă de garanție a lucrărilor suplimentară față de perioada de garanție minim acceptată de 36 de luni. Perioada de garanție suplimentară se va prezenta obligatoriu în număr de luni

Punctaj maxim factor: 30

Algoritm de calcul: Algoritm de calcul:

Autoritatea contractantă acordă punctaj pentru ofertele care prezintă o perioadă de garanție a lucrărilor cuprinsă între 36 și 60 de luni după cum urmează:

$P2 = (G_{of} / G_{max}) \times 30$

unde:

G_{of} = Garanția ofertată

G_{max} = Garanția maximă = 60 luni

- Ofertele care vor prezenta perioada de garanție a lucrărilor de 36 de luni vor primi 0 puncte .

- Ofertele care vor prezenta perioada de garanție a lucrărilor de 60 de luni, sau mai mare, vor primi 30 puncte.

- Ofertele care prezintă o perioadă de garanție mai mică de 36 luni vor fi considerate neconforme.

În consecință, accesul la platforma de management și monitorizare se face pe perioada de garanție, care urmează a fi precizată de fiecare participant la procedura de atribuire iar în conformitate cu prevederile Contractului de achiziție publică de furnizare, parte integrantă din documentația de atribuire, art.5.5

„P
r
eze
ef
e
c
t
e
da

la
 , așa cum a fost aceasta asumată de către contractant în propunerea sa tehnică”, prevederile documentației de atribuire fiind clare în acest sens.

Următoarea critică a contestatoarei vizează Nota 3 din fișele tehnice, parte integrantă din documentația de atribuire, având următorul cuprins:

3. Caracteristicile tehnice marcate cu „**” ale stației vor trebui demonstrate, sub sancțiunea respingerii ofertei ca neconforme, prin probe fotografice după produse reale (nu proiecții), existente și comercializate.

Pentru specificațiile referitoare la dimensiuni, probele fotografice vor conține o scară de referință/etalon de scară/rigla de calibrare.

Funcționalitățile Platformei vor fi probate prin Capturi de ecran prin care să se demonstreze cel puțin cerințele solicitate

Contestatoarea solicită *eliminarea notei de subsol 3 sau, cel puțin, înlocuirea acesteia cu cerința rezonabilă de prezentare a documentației tehnice standard a producătorului, recunoscută și utilizată în mod uzual în procedurile de achiziții publice.*

Contestatoarea consideră această cerință excesivă și abuzivă, din următoarele motive:

- *Evaluarea tehnică a ofertelor se face, în mod obișnuit, pe baza documentației tehnice oficiale puse la dispoziție de producător (fișe tehnice, desene de ansamblu, certificate de conformitate, declarații CE etc.), nu prin analize fotografice cu rigle de calibrare, specifice unor expertize de specialitate. Ce relevanta mai au în acest caz fișele tehnice asumate de producător sau certificările necesare să fie atasate. Toate aceste documente sunt eclipsate de către "probele foto" solicitate abuziv de către autoritate.*

- *Pentru ca astfel de „probe fotografice” să aibă relevanță reală, ar fi necesar ca în comisia de evaluare să existe persoane cu competențe și certificări specifice în metrologie/analiză fotografică, aspect care nu este menționat nicăieri.*

- *În lipsa unei astfel de competențe, impunerea probelor fotografice cu etaloane de măsură devine o condiție formală, lipsită de relevanță*

tehnică, ce generează costuri și sarcini suplimentare pentru ofertanți fără a crește în mod real nivelul de conformitate.

Contestatoarea mai arată că:

a) Cerința este disproporționată față de obiectul contractului

În mod uzual, conformitatea cu cerințele tehnice se dovedește prin:

- fișe tehnice oficiale ale producătorului;
- desene de ansamblu/schițe cotate;
- certificate de conformitate/declarații CE.

b) Discriminare indirectă între operatori

Nota de subsol cere expres fotografii „după produse reale”, cu etalon de măsură. Aceasta favorizează:

- operatorii care au deja în portofoliu exact modelul de stație propus (de regulă furnizorul „tradițional” al autorității sau al consultantului);
- în detrimentul operatorilor care produc/configurează echipamentele la comandă, în funcție de proiect (și care, înainte de atribuire, pot să nu aibă un exemplar fizic final disponibil pentru „ședința foto” cerută).

Prin urmare, cerința poate avea ca efect restrângerea concurenței la operatorii care au deja produsul în stoc sau instalat, ceea ce este contrar principiilor tratamentului egal și nediscriminării.

c) Lipsa standardizării și risc de apreciere subiectivă

Nota de subsol nu precizează:

- cum trebuie realizate fotografiile (unghi, distanță, rezoluție, toleranțe de măsurare);
- ce precizie trebuie să aibă etalonul de măsură;
- cum se verifică autenticitatea capturilor.

În lipsa unor reguli clare, evaluarea acestor „probe fotografice” devine subiectivă, depinzând de percepția membrilor comisiei și generând un risc crescut de:

- interpretări divergente între ofertanți;
- respingeri arbitrare ale unor oferte;
- contestări ulterioare.

Prin comparație, documentația tehnică a producătorului și desenele cotate sunt documente standardizate, verificabile și mult mai puțin susceptibile de interpretare subiectivă.

d) Mijloc de probă atipic, fără expertiză corespunzătoare în comisie

Dacă autoritatea consideră necesare astfel de probe „metrologice” pe bază de fotografii, ar trebui să dețină:

- personal cu competențe specifice în metrologie/analiză imagistică, capabil să interpreteze în mod profesionist aceste fotografii;
- proceduri interne de verificare (echipamente, software, calibrare etc.).

În lipsa unei astfel de expertize (care nu este menționată nicăieri), impunerea probelor fotografice cu etaloane de măsură este pur formală și nu poate garanta o evaluare tehnică riguroasă. În fapt, ea se transformă doar într-un filtru birocratic suplimentar pentru ofertanți.

În cadrul punctului de vedere, autoritatea contractantă arată că solicită prezentarea probelor fotografice cu etaloane de măsură pentru a

demonstra îndeplinirea anumitor condiții, acolo unde nu pot fi prezentate certificări sau rapoarte tehnice. Această cerință previne situațiile în care declarațiile ofertanților nu corespund realității la livrare și asigură finalizarea corectă a proiectului, în termenele prevăzute.

Prin urmare, Autoritatea Contractantă apreciază că nu se impune modificarea cerinței.

În soluționarea acestei critici, Consiliul reține că în Fișa de date a achiziției, la punctul IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice, autoritatea contractantă a solicitat ca în cadrul propunerii tehnice să se regăsească „Fișele tehnice pentru utilaje și echipamente, completate”.

Documentația de atribuire conține fișele tehnice, în cadrul cărora ofertanții aveau obligația de a completa coloanele 4 și 5, intitulate „Corespondența propunerii tehnice cu specificațiile tehnice impuse prin caietul de sarcini” și „Dovada îndeplinirii”.

Fisa tehnica

Cerințe minime obligatorii pentru Stație de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW Multistandard
Conform ghid de finanțare -1 stație multistandard -amplasament I

Nr. crt.		Specificații tehnice impuse prin caietul de sarcini	Corespondența propunerii tehnice cu specificațiile tehnice impuse prin caietul de sarcini	Dovada îndeplinirii
	Stație de reîncărcare rapidă DC/AC de minim 82 KW cu două puncte de încărcare (încărcare DC Multistandard):			

Fisa tehnica

Cerințe minime obligatorii pentru Stație de reîncărcare rapidă DC/AC 82 KW

Nr. crt.		Specificații tehnice impuse prin caietul de sarcini	Corespondența propunerii tehnice cu specificațiile tehnice impuse prin caietul de sarcini	Dovada îndeplinirii
1	Stație de reîncărcare rapidă DC/AC de minim 82 KW cu două puncte de încărcare			

În caietul de sarcini, la punctul 3.3. – Condiții generale, autoritatea contractantă a menționat, următoarele condiții generale:

**„La p
ofer
t**

ei, ofertanții vor prezenta pentru fiecare echipament fișele tehnice, care vor conține următoarele informații minime:

> denumirea produselor oferate, a producătorilor acestora, locul de fabricație și de asemenea va consemna indicatorii de performanță în corespondență cu Caietul de sarcini și anexele acestuia din prezenta documentație, împreună cu

**p
r
eze
n**

tarea produsului extrasă din catalogul producătorului, inclusiv parte grafică.

> echipamentele furnizate trebuie să fie noi, nefolosite, de ultima generație tehnologică - și să nu fi fost retrase de pe piață, urmând ca Ofertantul să prezinte o declarație în acest sens.

> Produsele furnizate trebuie să fie marcate cu **simbolul CE (marcaj de conformitate și însoțite de declarații de conformitate corespunzătoare)**;

> **ofertanții au obligația de a prezenta, pentru fiecare produs oferat, documentații tehnice (fișe tehnice, prospecte, cataloage a căror autenticitate trebuie să poată fi demonstrată, etc).**

> **documentațiile tehnice trebuie să fie conforme cu caracteristicile prezentate în Caietul de sarcini și anexele acestuia și să permită verificarea conformității specificațiilor produselor oferate cu cerințele din specificațiile tehnice incluse în caietul de sarcini și anexele acestuia.** In scopul facilitării verificării corespondenței caracteristicilor tehnice din specificație cu cele din documentația tehnică, ofertantul va marca pe documentația tehnică atașată specificației, caracteristicile tehnice care au fost menționate în specificație și va realiza corespondența acestora.

Dacă documentațiile tehnice sunt în alta limbă decât limba română, se va prezenta și traducerea autorizată în limba română - sub acțiunea respingerii ofertei ca neconforme”.

Din aceste prevederi ale documentației de atribuire, Consiliul constată că autoritatea contractantă a solicitat prezentarea de către ofertanți a unor documentații tehnice care să permită verificarea conformității specificațiilor produselor oferate cu cerințele din fișele tehnice (care sunt anexe ale caietului de sarcini), ceea ce înseamnă că nu există nici o distincție între specificațiile tehnice impuse, fiind necesar ca toate să fie probate cu documentații tehnice, prin urmare **inclusiv specificațiile referitoare la dimensiuni** pentru care, prin Nota nr. 3 a fișelor tehnice, autoritatea contractantă a solicitat prezentarea unor probe fotografice care conțin o scară de referință/etalon de scară/riglă de calibrare.

Consiliul apreciază că probele fotografice care conțin o scară de referință/etalon de scară/riglă de calibrare nu pot avea valoare superioară documentelor oficiale ale producătorului, fotografiile nefiind un instrument de verificare tehnică, pentru că nu pot demonstra cu precizie parametri precum: **dimensiuni**, performanțe etc. Scopul cerințelor din documentația de atribuire este verificarea conformității tehnice a produsului oferat și nu verificarea vizuală.

Consiliul apreciază că documentația tehnică este relevantă și suficientă deoarece reprezintă singura sursă oficială, standardizată și verificabilă a caracteristicilor produselor oferate, fiind emisă direct de producător și conținând date măsurabile și precise. Fișele tehnice, cataloagele, boșuri, declarații de conformitate etc. includ dimensiuni, performanțe, materiale, toleranțe, standarde etc. În schimb, probele

fotografice cu scară de referință/etalon de scară/riglă de calibrare nu au valoare tehnică echivalentă deoarece pot fi afectate de distorsiuni de perspectivă și nu pot demonstra autenticitatea sau conformitatea produsului.

Față de cele mai sus menționate, Consiliul apreciază că este disproporționată următoarea solicitare a autorității contractante din cadrul Notei 3 din fișele tehnice: *„Pentru specificațiile referitoare la dimensiuni, probele fotografice vor conține o scară de referință/etalon de scară/riglă de calibrare”*, urmând a fi eliminată din documentația de atribuire.

În ceea ce privește solicitarea autorității contractante de prezentare a probelor fotografice **după produse reale (nu proiecții) existente și comercializate**, Consiliul constată că acestea sunt relevante, în coroborare cu documentația tehnică, deoarece confirmă existența efectivă a produsului pe piață, forma sa finală și disponibilitatea lui comercială, evitând riscul ca ofertantul să propună modele ipotetice, prototipuri sau variante care nu sunt încă fabricate. Fotografiile reale permit achizitorului să verifice că produsul nu este doar o reprezentare grafică idealizată, ci un bun concret, produs în serie, cu caracteristici vizibile care corespund documentației tehnice. În plus, probele fotografice după produse reale existente și comercializate oferă o garanție suplimentară privind autenticitatea produsului și evită situațiile în care ofertantul ar putea prezenta imagini conceptuale care nu reflectă fidel produsul livrabil. Astfel, solicitarea autorității contractante de prezentare a unor fotografii ale produselor reale va fi menținută de Consiliu, contestatoarea nedepunând mijloace de probă care să dovedească faptul că cerința este restrictivă, aceasta corespunzând necesității autorității contractante de a achiziționa produse noi, existente pe piață nu prototipuri.

În consecință, Consiliul va admite în parte această critică a contestatoarei, obligând autoritatea contractantă la eliminarea din cadrul Notei 3 aferentă fișelor tehnice a următorului paragraf: *„Pentru specificațiile referitoare la dimensiuni, probele fotografice vor conține o scară de referință/etalon de scară/riglă de calibrare”*.

Ultima critică a contestatoarei vizează factorul de evaluare – Ambalaje din material reciclat.

3.Ambalaje din material Reciclat (P3)	Componentă calitativă Autoritatea Contractantă acordă punctaj pentru ofertele care prezintă ambalajele formate din materiale ușor de reciclat și/sau materiale obținute din surse regenerabile. Toate materialele de ambalare trebuie să fie ușor de separat, cu mâna, în componente reciclabile, formate dintr-un singur tip de material (de exemplu carton, hârtie, plastic, materiale textile).	10% Punctaj maxim factor: 10
Algoritm de calcul: Algoritm de calcul: a) pentru declararea celei mai mari proporții de material reciclat se acordă punctaj maxim, respectiv 10 puncte; b) pentru restul ofertelor punctajul se acordă, astfel: $P_{amb} = (P_{arn}/P_{amaxima}) \times 10$ puncte unde: Pamb - Punctaj ambalaj ofertă admisibilă punctată Parn – Proporția de ambalaj reciclabil din ofertă admisibilă punctată Pamaxima – Proporția cea mai mare de ambalaj reciclabil ofertată dintre ofertele admisibile Ofertanții vor prezenta o descriere a ambalajului a produsului din care sa rezulte proporția de ambalaj reciclabil. Această descriere va fi însoțită/susținută de o declarație de conformitate. Produsele care dețin o etichetă ecologică relevantă de tip I îndeplinesc această cerință și se vor acorda 10 puncte. Pentru ofertele care nu conțin descrierea și declarația de conformitate, la data depunerii, se vor acorda 0 puncte.		

În susținerea criticii, contestatoarea arată că „criteriul de evaluare” privind «proporția de ambalaj reciclabil» este formulat într-un mod ambiguu, discriminatoriu și disproportional, încălcând principiile transparenței și tratamentului egal.

Factorul este denumit „Ambalaje din material reciclat”, însă descrierea și algoritmul de calcul se raportează la:

- materiale „ușor de reciclat” și/sau „obținute din surse regenerabile”;

- „proporția de ambalaj reciclabil” din ofertă.

Rezultă cel puțin trei noțiuni diferite: material reciclat, material reciclabil și material din surse regenerabile, fără să fie clar care este în mod real obiectul factorului și ce anume se punctează.

Algoritmul pornește de la „declararea celei mai mari proporții de material reciclat”, dar variabila Parn este definită ca „proporția de ambalaj reciclabil” din ofertă. Nu este clar dacă se măsoară:

- conținutul de material deja reciclat (post-consumer/post-industrial),
- simpla posibilitate de reciclare (reciclabilitate),
- sau proveniența din surse regenerabile (de ex. carton, bioplastic).

Lipsa acestei delimitări creează riscul aplicării neunitare a punctajului și face imposibilă compararea obiectivă a ofertelor

În primul rând, algoritmul de calcul utilizează în mod neclar atât noțiunea de „material reciclat” (lit. a), cât și pe cea de „ambalaj reciclabil” (formula $P_{amb} = P_{arn}/P_{amaxima} \times 10$), fără a stabili dacă se punctează conținutul efectiv de material reciclat sau caracterul reciclabil al ambalajului.

- „material Reciclat” care înseamnă „Ambalaj realizat din materiale reciclate, provenite din surse reutilizate. Contribuie la reducerea consumului de materii prime și la scăderea impactului asupra mediului, menținând în același timp rezistența și funcționalitatea necesară”

- „ambalaj reciclabil”, definit ca „Ambalaj conceput pentru a putea fi reciclat după utilizare, prin sistemele obișnuite de colectare selectivă. Permite reintroducerea materialelor în circuitul de producție și sprijină reducerea volumului de deșeuri”.

Totodată, se prevede că produsele care dețin o etichetă ecologică de tip I îndeplinesc criteriul și primesc automat 10 puncte, fără aplicarea formulei de mai sus, ceea ce generează o distorsiune concurențială între produsele cu etichetă ecologică tip I și cele fără etichetă, fără legătură reală cu performanța de mediu a ambalajului.

Nu se precizează nici unitatea de măsură și nici metoda de determinare a „proporției”, ceea ce lasă un spațiu discreționar considerabil autorității contractante.

Nu se precizează dacă Parn/Parmaxima se calculează:

- ca pondere în greutatea totală a ambalajului,
- ca pondere în greutatea totală a produsului,
- sau în funcție de număr de componente.

Această omisiune permite fiecărui ofertant o interpretare proprie, ceea ce duce la rezultate incomparabile și lasă autorității o largă marjă de apreciere.

În al doilea rând, combinarea sistemului relativ de punctare (raportat la „proporția cea mai mare” dintre oferte) cu acordarea automată a punctajului maxim (10 puncte) pentru produsele cu etichetă ecologică de tip I generează o distorsiune evidentă: produselor fără etichetă li se aplică formula matematică, în timp ce produsele cu etichetă primesc 10 puncte indiferent de proporția efectivă de ambalaj reciclat/reciclabil.

Se ajunge astfel ca un produs cu etichetă, dar cu ambalaj mai puțin performant din punctul de vedere al acestui criteriu, să fie punctat mai bine decât un produs fără etichetă, dar cu ambalaj superior.

Contestatoarea consideră că această manieră de formulare și aplicare a criteriului nu reflectă în mod obiectiv performanța de mediu a ambalajului, ci favorizează nejustificat anumite produse (cele cu etichetă ecologică tip I - fără acceptarea altor dovezi echivalente.) și penalizează formal alte oferte, fără legătură reală cu rezultatul urmărit.

Astfel, contestatoarea solicită modificarea criteriului prin clarificarea exactă a noțiunii de „proporție de ambalaj reciclat/material reciclat” și a metodei de determinare sau eliminarea factorului de evaluare „3. Ambalaje din material Reciclat”.

În cadrul punctului de vedere, autoritatea contractantă arată că în referire la factorul de evaluare – Ambalaje din material reciclat, a ținut cont de:

- Strategia Națională privind Achizițiile Publice Verzi (HG nr. 480/2022);
- Politica UE privind economia circulară și reducerea deșeurilor de ambalaje;
- Art. 187, din Legea nr. 98/2016, care permite includerea factorilor de mediu în evaluarea ofertelor.

Prin luarea în considerare a ofertelor care utilizează materiale reciclabile sau regenerabile, se urmăresc:

- utilizarea responsabilă a resurselor naturale;
- reducerea cantității de deșeuri nereciclabile;

- *alinieră proiectului la obiectivele de sustenabilitate și protecția mediului.*

Cerința este ușor de verificat prin prezentarea descrierii tehnice a ambalajului și a declarației de conformitate sau a etichetării ecologice de tip I, asigurând obiectivitatea și trasabilitatea evaluării. Impactul asupra costului total este redus, iar contribuția la obiectivele de mediu și responsabilitate socială este semnificativă, motiv pentru care ponderea de 10% este adecvată.

Factorii tehnici propuși sunt relevanți, proporționali și direct legați de obiectul contractului, contribuind la obținerea celui mai bun raport calitate-preț, în conformitate cu principiile legislației achizițiilor publice.

Analizând Strategia de contractare nr. 42/43096 din 12.11.2025/ Nr. act (RU) 43097/12.11.2025, Consiliul reține că la pagina 10 se regăsește următoarea justificare a acestui factor de evaluare:

Ambalaje din material reciclat

Descriere factor:

Se acordă punctaj suplimentar ofertelor care utilizează ambalaje formate din materiale reciclabile și/sau provenite din surse regenerabile, ușor de separat manual, în vederea reducerii impactului asupra mediului.

Justificare:

Acest factor contribuie la promovarea achizițiilor publice verzi, în conformitate cu:

- o Strategia Națională privind Achizițiile Publice Verzi (HG nr. 480/2022);
- o Politica UE privind economia circulară și reducerea deșeurilor de ambalaje;

- o Art. 187 alin. (8) din Legea nr. 98/2016, care permite includerea factorilor de mediu în evaluarea ofertelor.

- Prin favorizarea ofertelor care utilizează materiale reciclabile sau regenerabile, autoritatea contractantă stimulează:

- o utilizarea responsabilă a resurselor naturale,
- o reducerea cantității de deșeurilor nereciclabile generate,
- o alinierea proiectului la obiectivele de sustenabilitate și protecția mediului.

- Cerința este ușor de verificat, prin prezentarea unei descrieri tehnice a ambalajului și a unei declarații de conformitate sau a unei etichetări ecologice de tip I, ceea ce asigură obiectivitatea și trasabilitatea evaluării.

Verificând susținerile autorității contractante din cadrul punctului de vedere, Consiliul constată că aceasta nu a abordat chestiunile reclamate de contestatoare, respectiv necorelările dintre denumirea factorului de evaluare, descrierea și algoritmul de calcul, respectiv:

- denumirea factorului de evaluare „ambalaje din **material reciclat**”;
- descrierea factorului de evaluare „Autoritatea Contractantă acordă punctaj pentru **ofertele care prezintă ambalajele formate din materiale ușor de reciclat și/sau materiale obținute din surse regenerabile**”;

ofertele care prezintă ambalajele formate din materiale ușor de reciclat și/sau materiale obținute din surse regenerabile”;

- algoritm de calcul:

- a) pentru declararea celei mai mari proporții de **material reciclat** se acordă punctaj maxim, respectiv 10 puncte;

b) pentru restul ofertelor punctajul se acordă, astfel:

$Pamb = (Parn/Parmaxima) \times 10$ puncte

unde:

Pamb - Punctaj ambalaj ofertă admisibilă punctată

Parn – Proporția de **ambalaj reciclabil** din ofertă admisibilă punctată

Parmaxima – Proporția cea mai mare de **ambalaj reciclabil** ofertată dintre ofertele admisibile

Ofertanții vor prezenta o descriere a ambalajului a produsului din care sa rezulte proporția de **ambalaj reciclabil**.

În raport de critica analizată, Consiliul apreciază ca fiind relevante următoarele dispoziții legale:

- Legea nr. 98/2016:

- art. 189 alin. (2):

„ (...) , factorii de evaluare utilizați de autoritatea contractantă trebuie (...) să fie însoțiți de prevederi care să permită verificarea efectivă a informațiilor furnizate de către ofertanți, în scopul aplicării factorilor de evaluare.”

- HG nr. 395/2016

- art. 32:

„(1) În cazul în care criteriul utilizat este criteriul «cel mai bun raport calitate-preț» sau «cel mai bun raport calitate-cost», astfel cum este prevăzut la art. 187 alin. (3) lit. a) și b) din Lege, stabilirea ofertei câștigătoare se realizează prin aplicarea unui sistem de factori de evaluare pentru care se stabilesc ponderi relative sau un algoritm specific de calcul.

*(2) Factorii de evaluare a ofertelor, precum și algoritmul de punctare prevăzut la alin. (1) **se precizează în mod clar și detaliat în cadrul documentației de atribuire și vor reflecta metodologia de punctare a avantajelor care vor rezulta din propunerile tehnice și financiare prezentate de ofertanți și trebuie să aducă un avantaj real, să nu fie formali și să poată fi urmăriți în cadrul procesului de evaluare a ofertelor și aplicare a criteriului de atribuire.** (...)*

(8) Atunci când stabilește factorii de evaluare a ofertelor, autoritatea contractantă nu are dreptul de a utiliza factori care:

a) nu au o legătură directă cu natura și obiectul contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit;

b) nu reflectă un avantaj pe care autoritatea contractantă îl poate obține prin utilizarea factorului de evaluare respectiv.

(9) Ponderea stabilită pentru fiecare factor de evaluare nu trebuie să conducă la distorsionarea rezultatului aplicării procedurii pentru atribuirea contractului de achiziție publică. Pentru fiecare factor de evaluare autoritatea contractantă are obligația de a stabili o pondere care să reflecte în mod corect:

a) importanța caracteristicii tehnice/funcționale considerate a reprezenta un avantaj calitativ, de mediu și/sau social ce poate fi punctat; sau

b) quantumul valoric al avantajelor de natură financiară pe care ofertanții le pot oferi prin asumarea unor angajamente suplimentare în

raport cu cerințele minime prevăzute în caietul de sarcini sau documentul descriptiv”.

Constatând că aspectele reclamate de contestatoare, respectiv necorelările dintre denumirea factorului de evaluare în discuție, descrierea și algoritmul de calcul, se confirmă, astfel încât pentru acuratețea aplicării factorului de evaluare și eliminarea interpretărilor proprii care pot lăsa o marja de apreciere discutabilă autorității contractante, Consiliul o va obliga pe acesta la corelarea tuturor informațiilor din cadrul factorului de evaluare criticat și la clarificarea noțiunilor de *„proporție de ambalaj reciclabil/material reciclat” și a metodei de determinare a proporției (de exemplu: pondere din greutatea totală a ambalajului/pondere din greutatea totală a produsului etc)”*, astfel cum contestatoarea a solicitat, în principal.

În ceea ce privește critica autoarei contestației referitoare la faptul că: *„combinarea sistemului relativ de punctare (raportat la „proporția cea mai mare” dintre oferte) cu acordarea automată a punctajului maxim (10 puncte) pentru produsele cu etichetă ecologică de tip I generează o distorsiune evidentă: produselor fără etichetă li se aplică formula matematică, în timp ce produsele cu etichetă primesc 10 puncte indiferent de proporția efectivă de ambalaj reciclat/reciclabil.*

Se ajunge astfel ca un produs cu etichetă, dar cu ambalaj mai puțin performant din punctul de vedere al acestui criteriu, să fie punctat mai bine decât un produs fără etichetă, dar cu ambalaj superior.

Contestatoarea consideră că această manieră de formulare și aplicare a criteriului nu reflectă în mod obiectiv performanța de mediu a ambalajului, ci favorizează nejustificat anumite produse (cele cu etichetă ecologică tip I - fără acceptarea altor dovezi echivalente.) și penalizează formal alte oferte, fără legătură reală cu rezultatul urmărit”, Consiliul constată următoarele:

Acordarea punctajului maxim pentru produsele care dețin o etichetă ecologică de tip I nu distorsionează factorul de evaluare, deoarece această etichetă reprezintă o dovadă privind îndeplinirea unor criterii de mediu superioare, stabilite printr-un proces independent, multicriterial și verificabil.

Eticheta ecologică de tip I certifică faptul că produsul are un impact redus asupra mediului pe baza unui set larg de criterii. Etichetele de tip I sunt acordate de o terță parte independentă, au în vedere mai multe criterii, evaluează întreg ciclul de viață al produsului și certifică doar produsele cu performanțe de mediu superioare față de alte produse din aceeași categorie. Produsele care poartă o etichetă ecologică de tip I sunt cele cu cel mai mic impact asupra mediului în categoria lor.

Eticheta ecologică de tip I nu certifică doar reciclabilitatea ambalajului, ci un ansamblu extins de cerințe privind impactul redus asupra mediului pe întreg ciclul de viață al produsului.

Prin urmare, punctarea automată cu 10 puncte nu creează un avantaj nejustificat, ci reflectă faptul că produsul certificat oferă garanții mai solide și mai cuprinzătoare decât *„descrierea ambalajului produsului din care să*

rezulte proporția de material reciclabil însoțită/susținută de declarație de conformitate". (documentația de atribuire nu precizează emitentul acestei "declarații de conformitate" – de exp. producător, furnizor etc. și dacă această proporție declarată este reală și verificabilă, factorul de evaluare în discuție fiind neclar din acest punct de vedere, în opinia Consiliului).

Pe de altă parte, Consiliul constată că factorul de evaluare este nediscriminatoriu deoarece și produsele fără etichetă ecologică tip I pot obține punctaj maxim dacă prezintă *„cea mai mare proporție de ambalaj reciclabil ofertată dintre ofertele admisibile”* (sub rezerva realizării corelărilor la care Consiliul s-a referit anterior în cadrul acestei critici) ceea ce demonstrează că factorul de evaluare funcționează proporțional și permite acces egal tuturor ofertanților. Astfel, includerea etichetei ecologice de tip I ca modalitate alternativă de obținere a punctajului maxim nu alterează competiția, ci consolidează obiectivul de mediu al procedurii „alinierii proiectului la obiectivele de sustenabilitate și protecția mediului” și asigură o evaluare transparentă și obiectivă.

În consecință, Consiliul apreciază ca fiind întemeiată în parte această critică a contestatoarei, factorul de evaluare în discuție urmând a fi remediat de autoritatea contractantă în raport de considerentele anterioare ale Consiliului sau eliminat conform cererii subsidiare a contestatoarei, în situația în care autoritatea contractantă va considera necesar.

Referitor la practica CNSC invocată de contestatoare, Consiliul o apreciază ca lipsită de relevanță, având în vedere, pe de o parte, faptul că situațiile nu sunt identice, fiecare speță în parte având specificul său și un anumit probatoriu administrat în cauză de părți, iar, pe de altă parte, faptul că în dreptul românesc, precedentul judiciar nu constituie izvor de drept.

Luând în considerare cele mai sus menționate, Consiliul constată că unele critici ale contestatoarei sunt întemeiate, motiv pentru care, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite, în parte, contestația formulată de (...) și va obliga autoritatea contractantă (...) ca, în termen de 15 zile de la primirea deciziei Consiliului, să remedieze documentația de atribuire corespunzător criticilor admise, cu respectarea celor evocate în motivare, să aducă completările/modificările astfel efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la această procedură și să stabilească o nouă dată limită pentru primirea ofertelor.

Pentru considerentele expuse în motivare, Consiliul va respinge restul criticilor contestatoarei.

Cererea subsidiară de anulare a procedurii va fi respinsă, având în vedere că procedura de atribuire este suspendată astfel că implementarea măsurilor de remediere dispuse este posibilă.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite, în parte, contestația formulată de (...), în contradictoriu cu (...).

Obligă autoritatea contractantă (...) ca, în termen de 15 zile de la primirea deciziei Consiliului, să remedieze documentația de atribuire corespunzător criticilor admise, cu respectarea celor evocate în motivare, să aducă completările/modificările astfel efectuate la cunoștința operatorilor economici interesați de participarea la această procedură și să stabilească o nouă dată limită pentru primirea ofertelor.

Respinge restul criticilor contestatoarei și cererea subsidiară de anulare a procedurii de atribuire, pentru considerentele expuse în motivarea deciziei.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactat în 4 exemplare originale, conține 46 pagini